

Energistyrelsen
Renée van Naerssen, specialkonsulent
rvn@ens.dk; ens@ens.dk

10. februar 2015
Ref: HDS

Juridisk konsulent, advokat
Henrik da Silva
Telefon +45 33 12 03 30
hds@ejendomsforeningen.dk

Høring om ændring af varmforsyningsloven og byggeloven af 6. februar 2015

Ejendomsforeningen Danmark har den 6. februar 2015 modtaget udkast til forslag til ændring af lov om varmforsyning og byggeloven. Materialet omhandler kommuners adgang til varetagelse af varmforsyningsvirksomhed samt bygningsopvarmning med vedvarende energi.

Lovændringen omfatter nogle præciserende og supplerende lovændringer i fortsættelse af lov nr. 577 af 18. juni 2012, jf. regeringens energiaftale af 22. marts 2012.

Vores bemærkninger til den oprindelige lovændring i 2012 vedlægges.

Formålet med den oprindelige lovændring var henholdsvis

- a) at fremme adgangen for centralt placerede kraft-varme-anlæg til at anvende biomasse samt
- b) at give hjemmel til at forbyde installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning.

Sidstnævnte betød et forbud mod installation af olie- og naturgasfyr i nye bygninger pr. 1. januar 2013 samt forbud mod installation af olie- og naturgasfyr i eksisterende bygninger pr. 1. januar 2016, hvis der er adgang til fjernvarme eller individuel naturgasforsyning.

Der er dog adgang til undtagelse og dispensation i BR10, 8.5.1.1, stk. 7 og 8.

EJENDOMSFORENINGEN DANMARK

Nørre Voldgade 2 | 1358 København K | +45 33 12 03 30 | www.ejendomsforeningen.dk | CVR-nr. 10 39 02 14

Den modtagne lovændring har to centrale formål:

- a) at udvide adgangen for kraft-varme-anlæg til at anvende biomasse således at også mindre og mere decentrale kraft-varme-anlæg får adgang til at anvende biomasse, hvilket kan forbedre anlæggenes økonomiske vilkår.
- b) at tydeliggøre at forbuddet mod etablering af naturgasanlæg ikke omfatter fyring med biogas og anden energiforsyning baseret på vedvarende energi.

Ejendomsforeningen støtter tiltag, som kan føre til bæredygtige løsninger på markedskonforme vilkår, og har ikke videre bemærkninger til materialet.

Med venlig hilsen

Torben Christensen
Direktør

Emnergistyrelsen ved
rvn@ens.dk og ens@ens.dk

København den 16.2.2015

Det Økologiske Råds høringssvar til "Udkast til forslag til ændring af lov om varmforsyning og byggeloven".

Det Økologiske Råd takker for invitationen til at afgive høringssvar.

Høringen omfatter forslag til fire lovinitiativer:

1. Lovfæste, præcisere og supplere kommuners hjemmel omkring kollektiv varmforsyningsvirksomhed, herunder geotermi.
2. Udvide muligheden for biomassebaseret varmeproduktion i områder med decentral naturgasbaseret kraftvarme.
3. Justere varmforsyningsloven omkring elektronisk indberetning.
4. Præcisere kommunernes hjemmel til at stille et generelt krav om, at nye bygninger uden for fjernvarme- og naturgasområder skal baseres på vedvarende energi.

Vi støtter alle fire delelementer af lovforslaget, idet vi dog samtidig skal påpege, at vi generelt ikke anser det for langsigtet bæredygtigt at anvende biomasse til varmforsyning i fjernvarmeområder, samt at anvende biomasse, defineret som vedvarende energi, i nye bygninger uden for fjernvarme- og naturgasområder.

Særskilt til fjerde lovinitiativ med hensigt til at give kommunerne mulighed for at stille krav om forsyning af nye bygninger med vedvarende energi, skal vi derfor anbefale, at der tillige gives mulighed for at kommunerne kan favorisere varmepumper frem for pillefyr og brændefyr baseret på biomasse. Biomasse forventes fremover at udgøre en knap ressource, som ikke bør anvendes til simpel opvarmning, men i stedet prioriteres til områder, hvor alternativer ikke er åbenlyse.

Med venlig hilsen

Søren Dyck-Madsen

Det Økologiske Råd

Renée van Naerssen

Fra: camilla.vakgaard@batkartellet.dk
Sendt: 27. februar 2015 10:42
Til: Renée van Naerssen; Energistyrelsens officielle postkasse
Emne: Høring af udkast til forslag til ændring af varmforsyningsloven og byggeloven

BAT-kartellet bakker op om det udsendte forslag til ændring af varmforsyningsloven og byggeloven i lyset af, at der primært er tale om en præcisering af den gældende hjemmel og at yderligere tiltag vil kræve en ændring af bygningsreglementet.

Med venlig hilsen / Best regards

Camilla Vakgaard
Økonom, Cand. Polit.

Tlf.: +45 88 92 11 04

Fax: +45 88 92 11 40

Mail: camilla.vakgaard@batkartellet.dk

BAT-KARTELLET

Bygge-, Anlægs- og Trækartellet
Kampmannsgade 4
1790 København V
www.batkartellet.dk

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Danish Energy Industries Federation

Sendt pr. e-mail til:
rvn@cns.dk
ens@cns.dk

Høring vedrørende udkast til forslag til ændring af lov om varmforsyning og byggeloven (Kommuners adgang til varetagelse af varmforsyningsvirksomhed og bygningsopvarmning på vedvarende energi m.v.)

DI takker for lejligheden til at kommentere på udkast til udkast til forslag til ændring af lov om varmforsyning og byggeloven.

DI vil gerne bemærke, at lovforslaget ikke tager hånd om at fjerne de barrierer, der i dag begrænser mulighederne for at udnytte synergien mellem fjernvarme og fjernkøling. DI Energi vil gerne benytte lejligheden til at nævne følgende barrierer, som i dag begrænser udbygningen med fjernkøling:

- Fjernkøleaktøren skal have et grundlag for at tilvejebringe den fornødne kapital.
- Fjernkøleaktøren skal have den fornødne kapacitet og know-how til at udvikle, etablere og drive et fjernkøleanlæg.
- Synergimuligheder med fjernvarmen skal så vidt muligt understøttes for at sikre, at der er et økonomiske grundlag for fjernkøleprojektet og for at sikre den samfundsøkonomisk bedste løsning for varme og køling.
- Den nuværende grænse mellem varme og køl betyder, at der sås tvivl om de afgiftsmæssige forhold, hvilket skaber usikkerhed hos fjernkøleaktøren. Der er i dag en binding på, om et anlæg er producerer varme eller køl, hvilket blokerer for de mest optimale løsninger. En varmepumpe kan for eksempel både være varme- eller køleproducerende.

Fjernkøling er i flere tilfælde en omkostningseffektiv klimavenlig køleløsning, der også styrker fjernvarmforsyningen og rummer et stort eksportpotentiale. Der er et stort potentiale i fjernkøling, og udfordringen for danske virksomheder er, at de mangler referenceprojekter i Danmark. I dag er der en uhensigtsmæssig regulering, jævnfør ovenstående beskrivelse af barrierer, og den skaber usikkerhed om finansiering og risici i forbindelse med etablering og udbygning af fjernkøling.

Klima-, Energi- og Bygningsministeriet skriver i brev af den 3. oktober 2014 til DI Energi, at der vil blive fremsat et lovforslag i starten af 2015, der vil imødekomme barrierer og fremme udnyttelsen af synergieffekter mellem fjernvarme og fjernkøling. DI

Energi imødeser dette lovforslag, da den nuværende regulering betyder, at konkurrerende virksomheder i lande uden for Danmark er bedre stillet end danske virksomheder, som dermed er forhindret i at realisere et eksportpotentialet i fjernkøling.

Med venlig hilsen

Sune Thorvildsen
Chefkonsulent

HMN

NATURGAS

Energistyrelsen
Reneé Van Naerssen
Amaliegade 44
1256 København K.

3. marts 2015
Sagsnr.: 2015020042

Tlf. direkte: 62259586
bam@naturgas.dk

Høringssvar - udkast til ændring af varmforsynings- og byggeloven

HMN Naturgas I/S
www.naturgas.dk

Energistyrelsen har i mail af 6. februar 2015 anmodet om bemærkninger til ovennævnte ændringsforslag. HMN Naturgas takker for muligheden for at afgive høringssvar.

Gladsaxe Ringvej 11
DK-2860 Søborg
Tlf. +45 3954 7000

HMN Naturgas har ingen bemærkninger i forhold til de påtænkte ændringer i varmforsyningsloven, der vedrører kommunernes mulighed for at drive varmforsyningsvirksomhed, kommunernes sikkerhedsstillelse, mv.

Vognmagervej 14
DK-8800 Viborg
Tlf. +45 8727 8727

I forhold til ændringsforslagets § 1, afsnit 2 har HMN Naturgas følgende bemærkning:

- Det er uklart, om samtlige kriterier skal opfyldes eller om opfyldelse af et enkelt er tilstrækkeligt.
- De fleste af de 30 værker, som angives i pkt. a) og b) opfylder også betingelserne i pkt. c) og d). HMN Naturgas formoder, at de nævnte 43 værker opgøres ekskl. de værker, som opfylder pkt. a) eller b), men det fremgår ikke klart.

I øvrigt antager HMN Naturgas, at projektbekendtgørelsens bilag 3 suppleres med navnene på de konkrete værker, som opfylder de angivne betingelser.

I relation til ændringen af byggeloven har HMN Naturgas ingen bemærkninger til selve ændringsforslaget, men alene i bemærkningerne hertil.

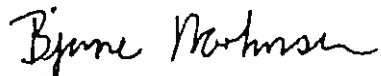
Afsnit 2.2.2 kan læses, som om der ønskes tilvejebragt en generel hjemmel til at forbyde olie- og naturgasfyr i alle områder. Det bør eksplicit fremgå (jf. udkast til nyt bygningsreglement), at der ikke tilsigtes et generelt forbud mod installation af naturgasfyr, idet disse fortsat kan installeres i bygninger, der befinder sig i områder, hvor der findes et etableret naturgasnet, eller hvor der foreligger et projektforslag for individuel naturgasforsyning udarbejdet inden 1. januar 2013.

HMN Naturgas I/S
CVR nr.: 32 50 58 21
EAN nr.: 579 000 116 325 9

Tilsvarende bør det fremgå eksplicit af bemærkningerne, at biogascertificeret naturgas ligestilles med anden vedvarende energi. Det er uklart, om dette er indeholdt i den sidste sætning i afsnit 2.2.2.

HMN Naturgas har fået bestemmelsens udmøntning i bygningsreglementet i særskilt høring, og sender separat høringssvar i forbindelse hermed.

Med venlig hilsen

Bjarne Mortensen
Økonomisk konsulent
Energiplanlægning Og Udvikling

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Den 3. marts 2015

Svar sendt pr. mail til: rvn@ens.dk samt ens@ens.dk.

HØRINGSVAR VEDRØRENDE UDKAST TIL FORSLAG TIL ÆNDRING AF LOV OM VARMEFORSYNING OG BYGGELOVEN (KOMMUNERS ADGANG TIL VARETAGELSE AF VARMEFORSYNINGSVIRKSOMHED OG BYGNINGSOPVARMNING PÅ VEDVARENDE ENERGI M.V.)

Dansk Fjernvarme har den 6. februar 2015 modtaget ovennævnte høring, og har følgende bemærkninger hertil.

Overordnede bemærkninger

Dansk Fjernvarme finder det positivt, at fjernkøling indarbejdes i varmforsyningsloven, men det fremsatte lovforslag løser imidlertid ikke problematikken omkring finansiering af fjernkølingsprojekter. Emnet er nærmere uddybet i afsnit 1.

Dansk Fjernvarme forholder sig meget kritisk til de foreslåede ændringer om en regnskabsmæssig fordeling af omkostningerne mellem el- og varmeproduktion, herunder også i forbindelse med affaldsforbrænding. Efter Dansk Fjernvarmes opfattelse vil en sådan opdeling, som har til hensigt at forhindre at underskud ved elproduktion indregnes i varmeprisen, medføre lukning af mange mindre kraftvarmeanlæg. Dansk Fjernvarme mener, at der ved ændring af det nuværende regelsæt bør tages i betragtning, at såvel decentrale kraftvarmeanlæg som affaldsforbrændingsanlæg er blevet pålagt et kraftvarmekrav. Der henvises til afsnit 2.

Endvidere finder Dansk Fjernvarme ikke, at lovforslagets bestemmelser om fastsættelsen af kommunernes garantiprovision ved garantistillelse til varmforsyningsvirksomheder, tager højde for, at fjernvarme må karakteriseres som en tjenesteydelse af almen økonomiske interesse. Spørgsmålet er i den forbindelse om kommunernes garantistillelse til varmforsyningsvirksomheder overhoved er omfattet af Lissabontraktatens artikel 107 og 108 om statsstøtte. Se afsnit 3.

Dansk Fjernvarme havde også gerne set, at lovforslaget tog stilling til de i realiteten uløste skattemæssige problemstillinger, som er en følge af, at afsætning til procesvarme ikke længere er omfattet af varmforsyningslovens prisbestemmelser. Emnet er behandlet nærmere i afsnit 4.

Dansk Fjernvarme har med glæde konstateret, at yderlige 50 naturgasfyrede kraftvarmeselskaber får mulighed for at benytte en 1MW biomassekedel. Se afsnit 7.

Desuden finder Dansk Fjernvarme det positivt, at der i bemærkningerne til lovforslaget er vist intentioner om at få udarbejdet klare retningslinjer for, hvornår varmforsyningssselskaber kan afbryde for varmen. Dansk Fjernvarmes kommentarer hertil er indsat i afsnit 5. Herudover ser Dansk Fjernvarme gerne, at der tages stilling til om varmforsyningsvirksomheder er omfattet af forbrugeraftaleloven jf. kommentarerne i afsnit 6.

Konkrete bemærkninger:

1. Fjernkøling

Dansk Fjernvarme finder det positivt, at fjernkøling indarbejdes i varmforsyningsloven. Fjernkøling kan være med til at fremme energieffektiviseringen og bæredygtigheden i den samlede energiforsyning.

En væsentlig udfordring i denne forbindelse er imidlertid finansiering. Kunne fjernkølingsprojekter sammen med fjernvarme finansieres via kommunekredit ville dette i høj grad fremme gennemførelsen af projekterne. Dansk Fjernvarme finder det derfor problematisk, at der ikke åbnes mulighed for at få kommunegaranti til fjernkøling. Fjernkøling bør opfattes som en kollektiv infrastruktur på linje med fjernvarme, vand og elforsyning. Kollektiv forsyning med fjernkøling kan med fordel udbredes i forbindelse med den eksisterende fjernvarmeforsyning og på lignende vilkår for at sikre samfundsøkonomisk effektiv køling til virksomheder og institutioner i Danmark.

2. Regnskabsmæssig adskillelse mellem el og varme.

Lovforslaget indeholder bestemmelser om, at sideordnede aktiviteter, der ikke er omfattet af varmforsyningsloven, skal være selskabsmæssigt adskilt fra varmeaktiviteten. I stedet for selskabsmæssig opdeling giver lovforslaget dog under visse betingelser mulighed for en regnskabsmæssig opdeling af aktiviteterne ved kraftvarmeproduktion, samproduktion med køling og affaldsforbrændingsanlægs aktiviteter forbundet med affaldshåndtering. Omkostningerne ved varmeproduktion anvendt til procesformål kan fortsat indgå i varmforsyningens regnskab uden regnskabsmæssig adskillelse.

Dansk Fjernvarme stiller sig som udgangspunkt meget uforstående over for kravet om enten selskabsmæssig eller regnskabsmæssig adskillelse af forenet produktion af varme og el i de situationer, hvor indtægten ved el-salg anvendes til nedsættelse af varmeprisen. Både de decentrale kraftvarmeanlæg såvel som de affaldsbaserede kraftvarmeverker er blevet bygget som følge af statslige påbud til fjernvarmesektoren via forudsætningskrav og kraftvarmekrav. Da varmforsyningsvirksomheder naturligvis følger de påbud og regler, som myndighederne har pålagt dem, virker det uden sammenhæng med de faktiske forhold, at kraftvarmeaktivitet skal adskilles enten selskabsmæssigt eller regnskabsmæssigt, og ikke må give underskud. Den eksisterende lovgivning må selvsagt afspejle, at varmesektoren er blevet pålagt en samfundsopgave, og at denne opgave har en pris. Kravet om adskillelse af omkostningerne medgået til forenet produktion af el og varme må derfor som minimum følges op af en ophævelse af kraftvarmepåbuddet. Myndighederne kan ikke på den ene side pålægge branchen byrder, og på den anden side kræve, at det ikke må medføre risici og omkostninger for branchen.

Lovforslaget får desuden efter Dansk Fjernvarmes opfattelse meget stor betydning for, hvorledes fjernvarmeverker fremadrettet skal anskue deres opgave og den måde hvorpå fjernvarmeprisen sammensættes. Ifølge lovforslaget må et underskud ved den kommercielle del af virksomheden ikke

indregnes i varmeprisen. Det betyder, at den selskabsmæssige opdeling alene kan udelades, såfremt udgifterne på den kommercielle del balancerer eller giver overskud. For elproduktion med timebaserede prissætning, kan denne sikring blive særdeles vanskelig at overholde. Der er med andre ord stor risiko for, at den regnskabsmæssige opdeling ikke kan opretholdes for kraftvarmeproduktion.

Liberaliseres udbuddet af affald bliver den regnskabsmæssige opdeling også vanskelig, da balanceringen eller overskuddet heller ikke her nødvendigvis kan sikres. Affaldsområdet bliver yderligere besværliggjort af, at der ud over affalds- og varmesiden nu også opstår en elside, som omkostninger og indtægter skal deles med. Hvem der skal have gavn af elsidens "overskud" melder historien ikke noget om. Da der er betydelige omkostninger ved at etablere kraftvarmeproduktion på affald frem for kedelproduktion, og da tilskud bortfalder, er der stor sandsynlighed for underskud på elproduktion fra affald.

En regnskabsmæssig opdeling indeholder endvidere fordelingsmæssige problemstillinger, idet det ikke for hverken centrale kraftvarmeanlæg eller for affaldsbaserede kraftvarmeanlæg på nuværende tidspunkt er lykkedes at fordele omkostninger ud fra entydige objektive kriterier. Fordeling af omkostninger beror langt hen af vejen på forhandlinger, baseret på de omkostninger som foreligger på forhandlingstidspunktet, og ud fra en vurdering af, at den resulterende varmepris skal være konkurrencedygtig med andre varmforsyningskilder.

For nogle centrale anlæg har fordelingen af omkostningerne mellem elsidens og varmesidens oprindeligt været baseret på merbrændselsprincippet, hvor varmesiden betalte de meromkostninger, som er nødvendige for at kunne sammenproducere el og varme frem for kun at producere elektricitet. Fordelingen er siden i stigende grad blevet baseret på en deling af kraftvarmefordelen, dvs. en deling af den fordel der er ved at sammenproducere varme med elektricitet frem for blot at producere varme på en kedel. For centrale biomassebaserede kraftvarmeanlæg kan afgiftsfordelen tillige deles jf. varmforsyningsloven, men ikke for andre brændsler.

For affaldsforbrændingsanlæg modregnes indtægter ved elproduktion i fællesomkostningerne for affalds- og varmesiden. Herefter betaler varmesiden typisk ca. 60 % af de resterende fællesomkostninger. Andelen på de 60 % er tilsvarende de centrale anlæg et resultat af en forhandling samt de alternative varmepriser i forsyningsområdet på forhandlingstidspunktet.

Det store spørgsmål omkring både den selskabsmæssige og den regnskabsmæssige opdeling bliver dermed, hvorledes omkostningerne skal fordeles. Lovforslaget indeholder ingen svar på dette. Det vil endvidere være særdeles uklogt af regeringen at foretage en regulering af området, idet en sådan regulering på den ene side kan medføre markedsfejl på f.eks. elmarkedet/affaldsmarkedet og på den anden side påføre varmesiden omkostninger, som indirekte medfører statsstøtte til elproduktion/affaldsbehandling. Det er hele princippet omkring varmforsyningslovens prisbestemmelser og især den omkostningsbestemte varmepris, der med lovforslaget bringes i spil. Dansk Fjernvarme kan se flere forskellige udfald afhængig af hvorledes fordelingen af omkostningerne fastlægges i praksis.

I de senere år er elpriserne faldet meget i forhold til brændselspriserne. Det kan derfor ikke komme bag på nogen, at det for decentrale kraftvarmeanlæg kan blive særdeles vanskeligt, at få overskud på elproduktionen, når tilskuddet i form af grundbeløb forsvinder efter 2018. Økonomien for de decentrale kraftvarmeværker er muligvis sikret frem til 2019, idet kraftvarmeværkerne kan sikre balancering eller overskud alene i kraft af grundbeløbet og meget få driftstimer. Fra 2019 giver lovforslaget derimod nedenstående valg for de decentrale kraftvarmeværker:

1. Lukning af kraftvarmeanlægget
2. Sikring af økonomien via. kapacitetsmarkeder
3. Etablering af struktur der kan sikre kapital til dækning af underskud ved sideordnede aktiviteter.

a. Lukning af kraftvarmeanlægget

For de små kraftvarmeanlæg, hvor varmegrundlaget er sikret via en biomassekedel, solvarme eller anden varmekilde vil det være nærliggende at lukke kraftvarmeanlægget, idet der ikke kan budgetteres med overskud endsige etableres kontrakter og økonomi som sikrer balancering eller overskud. Alternativt allokeres kun meget få faste omkostninger til elproduktionen, hvilket kan være vanskeligt, idet selv en meget begrænset fordeling af omkostninger til el-siden ikke garanterer en dækning i et år med lave elpriser.

b. Sikring af økonomien via. kapacitetsmarked

Hvis elforsyningen vurderer, at der er behov for centrale eller for den sags skyld decentrale anlæg, og at denne kapacitet ikke kan sikres på anden måde end ved etablering af et kapacitetsmarked, vil elsystemets betalingsvillighed for kapacitet kunne sikre balance eller overskud for kraftvarmeanlæggene. Det er vurderingen, at et kapacitetsmarked ikke vil kunne dække afskrivninger for nyere anlæg, hvorfor en balancering eller overskud ikke kan garanteres. Ses der bort fra denne problemstilling vil underskud alligevel kunne opstå på et kapacitetsmarked, idet der ikke kan gives garanti for, at tilbud bliver vundet i en udbudsrunde. Herefter må kraftvarmeanlægget alligevel lukke.

c. Etablering af struktur der sikre finansiering af underskud på sideordnede aktiviteter

Da balance eller overskud ikke kan sikres jf. ovenstående, tvinges de decentrale kraftvarmeselskaber til en selskabsmæssig opdeling. En sådan opdeling vil nødvendiggøre en nytænkning af fjernvarmeværkets struktur, da der skal skabes en kapitalstruktur, som en ekstern långiver er villig til at yde finansiering, og som kan dække underskud. Her kan en lære af andre monopolsektores liberalisering (f.eks. forsikringsbranchen, kreditforeningerne, elnetselskaberne, osv.) være nyttig. Det har været kendetegnende for disse selskaber, at man har etableret moderselskaber, som herefter ejer de underliggende selskaber. Varmeselskabet fortsætter som ren monopolvirksomhed og kommercielle aktiviteter så som elproduktion og køleaktiviteter kan herefter placeres i selvstændige juridiske selskaber. Vedligehold og administration kan udskilles i et selvstændigt selskab, som tillige kan byde ind på kommercielle opgaver for andre. Det ses ofte, at medarbejderne ansættes under moderselskabet og udlejes til de underliggende selskaber. Bygninger placeres desuden under moderselskabet og udlejes derefter til datterselskaberne. Strukturen medfører, at der via de koncerninterne forretninger, kan opbygges en kapital i moderselskabet, som medfører et kapitalberedskab til dækning af eventuelle underskud i datterselskaber.

Udviklingen medfører en konsolidering af sektoren, idet indsatsen flyttes fra fokus på lave varmepriser til fokus på selskabsøkonomien, som ofte kan forbedres via fusioner og opkøb. Udskilningen af aktiviteter, der ikke relaterer sig til fjernvarmeforsyning, er dermed løst. Man har samtidig fået skabt en struktur, hvor den overordnede målsætning er flyttet fra at holde lave varmepriser, til at drive selskaber i en gråzone mellem konkurrence og monopol.

Fokus må være at skabe en struktur i branchen, der primært har til hensigt at sikre lave stabile varmepriser baseret på et effektivt produktions- og distributionsapparat. Dette kan i mange henseender opnås via samarbejde og konsolidering. Denne konsolidering skal imidlertid samtidig betyde, at gevinsten ved en effektivisering af varmeproduktionen kommer forbrugerne til gode via nedsættelse af varmepriserne, og ikke trækkes ud og anvendes til andre formål.

Lukning af mindre kraftvarmeanlæg er med de nuværende markedsmæssige forhold samt dette lovforslag uundgåelig. Spørgsmålet er, om et eventuelt kommende kapacitetsmarked kan være en redning for nogle af værkerne. En anden væsentlig problemstilling er, om elmarkedets betalingsvillighed for forsyningsikkerhed er tilstrækkelig til at redde de mellemstore og store kraftvarmeværker. Kommer der ikke et kapacitetsmarked eller bedre prissignaler fra elsektoren, er det uundgåeligt, at kravet om balance eller overskud, vil medføre en ændring i den måde fjernvarmesektoren organiseres på omkring kraftvarme, køling eller affaldsforbrænding.

Set ud fra en forbrugervinkel er dette ikke en ønskelig udvikling, da de værdier som skabes i selskaberne ikke længere vil blive tilbageført til forbrugerne. Set ud fra statens eller kommunernes synsvinkel vil øvelsen medføre, at de værdier, som ligger i de kommunale fjernvarmeværker, kan kapitaliseres via frasalg. Hermed vil staten og kommunerne kunne indkassere store engangsbeløb på samme vis, som det er set i elsektoren. Staten og ikke mindst kommunerne vil derfor have stor gavn af en kommercialisering af varmebranchen.

Samfundsøkonomisk vil selskabsmæssig opdeling, benchmarking og effektivisering af fjernvarmesektoren give en samfundsøkonomisk gevinst. Historien har dog vist, at denne effektiviseringsgevinst ikke kommer forbrugerne til gode, men i højere grad ender hos moderselskaber og fonde, hvor værdierne alt efter vedtægter og formål, enten udloddes til ejerkredsen eller kommer ud at arbejde som risikovillig kapital. Hvorvidt denne udvikling samfundsøkonomisk er bedre end lavere forbrugerpriser er uvis. Det kan ikke entydigt fastslås om ændringen af fjernvarmesektoren er ønskelig ud fra et samfundsøkonomisk synspunkt.

Ud over ovennævnte udfordringer vil lovforslaget utvivlsomt medføre en betydelig stigning i bureaukrati, rammestyring og administration for de små og mellemstore forbrugerejede selskaber.

3. Kommunegaranti og EU's statsstøtteregler

I lovforslaget gives kommunerne ret til at stille garanti for varmeforsyningsvirksomhed. Samtidig præciseres det, at garantistillelsen skal være i overensstemmelse med EU's statsstøtteregler i henhold til EU Kommissionens meddelelse nr. 2008/C155 /02, og at garantien som følge heraf maksimalt må vedrøre 80 pct. af lånebeløbet. I lovforslaget tages der imidlertid ikke stilling til, om kollektiv varmeforsyning kan anses for en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse, og derfor muligvis ikke er omfattet af EU's statsstøtteregler i henhold til Lissabontraktaten artikel 107 og 108, men i stedet omfattet af Lissabontraktaten artikel 106, stk. 2.

Inden for EU-retten fylder begrebet 'tjenesteydelser af almen økonomisk interesse' også forkortet til SGEI meget, idet denne type tjenesteydelser spiller en stor rolle for sikre den sociale og økonomiske udvikling i medlemslandene, og er af vital betydning for en bæredygtig udvikling i EU. Ifølge et arbejdsdokument fra EU Kommissionen om anvendelsen af EU's statsstøtteregler på tjenesteydelser af almen økonomisk interesse (SEK 2011 397) er der ikke fastlagt en entydig definition af SGEI, og medlemsstaterne har vide skønsmæssige beføjelser på dette område. Efter praksis vil der være tale om sådanne aktiviteter, som medlemsstaterne underkaster specifikke offentlige forpligtelser på grundlag af et alment interessekriterium.

I en EU dom fra 2008 (C-393/06) vedrørende Fjernvarme Wien fremgår, at vand- og energisektorer omfattet af direktiv 2004/17 opererer på markeder, der er lukkede, fordi medlemsstaterne meddeler særlige eller eksklusive rettigheder vedrørende levering, tilrådighedsstillelse eller drift af net til ydelse af den pågældende tjeneste. I præmisserne fremføres tillige at "Forsyning af et byområde med miljøvenlig varme udgør uomvisteligt en opgave af almen interesse". Varmeforsyning kan altså ikke sammenlignes med almindelig industriel eller kommerciel aktivitet, og det er i denne henseende uden betydning, at denne opgave ligeledes

løses eller kunne løses af private virksomheder. Endvidere lægges vægt på, at det ikke er profithensyn som ligger til grund for oprettelsen af virksomheden. Levering af fjernvarme efter 'hvile-i-sig-selv' princippet er således en opgave, der udføres af hensyn til almenvellet.

Tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (SGEI) kan leveres af både offentlige og private virksomheder. Efter dansk retspraksis må kommunerne som udgangspunkt ikke drive kommerciel virksomhed med fortjeneste for øje. Med hjemmel i kommunalfuldmagtsreglerne kan kommunerne imidlertid drive forsyningsvirksomhed, når det sker for at opfylde borgernes behov. Betingelsen er dog at virksomheden drives efter hvile-i-sig-selv princippet. Med samme hjemmel kan kommunerne stille garanti til kollektive varmforsyningsanlæg under forudsætning af, at hvile-i-sig-selv princippet overholdes, og at garantien gives på markedsvilkår. Dette følger også af den kommunale lånebekendtgørelse, som giver kommunerne mulighed for at stille garanti til private virksomheders varetagelse af opgaver, som kommunen selv lovligt kunne varetage.

I Danmark anses forsyningsarterne vand, el og varme for at være af almen interesse for borgerne, hvorfor disse pålægges særlige forpligtelser og reguleringer. De pålagte reguleringsforpligtelser, herunder kravet om forsyningspligt, kan omfatte både private samt offentlige virksomheder. Fjernvarmevirksomheder er karakteriseret ved at være et naturligt monopol, som tillige er pålagt en forsyningspligt indenfor forsyningsområdet. Den kommunale godkendelsesprocedure sikre, at der f.eks. ikke forekommer forsyning af fjernvarme og naturgasforsyning for samme område. Fjernvarmen kan dog i områder, hvor forbrugerne ikke er pålagt forsyningspligt, være i konkurrence med individuelle opvarmningsformer. Ud over forsyningspligten er der en stram regulering af prisfastsættelsen for fjernvarme, som er lovfæstet i varmforsyningsloven. Tilsynet med kollektiv varmforsyning omfattet af varmforsyningsloven er placeret under Energitilsynet.

EU's statsstøttere regler er gældende for virksomheder, der udøver økonomisk aktivitet med levering af varer og tjenesteydelser til et marked. I den forbindelse spiller det ingen rolle, om virksomheden er etableret med henblik på *ikke* at skabe et overskud. Offentlig kompensation til virksomhederne skal desuden true med at påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. Det betyder i praksis, at den pågældende virksomhed skal operere på et marked, der er åben for konkurrence. Som udgangspunkt er støtte til tjenesteydelser af almen økonomisk interesse (SGEI) omfattet af statsstøttere reglerne, hvis støtten ikke gives på markedsmæssige vilkår.

I EU lovgivningen har imidlertid været en række undtagelser til hovedreglen om, at støtte til SGEI udgør statsstøtte. Undtagelserne er bl.a. en følge af EU-domstolens afgørelse i Altmark-sagen fra 2003 (Sag C280/00), der har fastslået, at ikke alt SGEI-kompensation udgør statsstøtte, såfremt visse betingelser er opfyldt. De fire *Altmark*-kriterier, som alle skal være opfyldt, for at en kompensation ikke er statsstøtte, fremgår af en meddelelse fra EU Kommissionen om anvendelsen af EU's statsstøttere regler på kompensation for levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (2012/C 8/02), og er følgende:

1. Virksomheden skal være pålagt en særlig forpligtelse, og den skal være klart defineret.
2. Kriterierne for en kompensation skal være fastlagt på en objektiv og gennemsigtig måde.
3. Kompensationen må ikke overstige, hvad der er nødvendigt for at dække de udgifter, der er afholdt for at opfylde forpligtelsen til tjenesteydelsen.
4. Der skal foretages en kontrol af de med aktiviteten afholdt omkostninger, således at det sikres, at virksomheden drives i overensstemmelse med en effektiv veldreven gennemsnitsvirksomhed.

Fjernvarmevirksomhed udøves enten af en kommune selv, eller efter en godkendelsesprocedure fastlagt i varmeforsyningsloven. Kommunalbestyrelsen er den centrale myndighed i forhold til varmeplanlægningen, og skal sikre at den kollektive varmeforsyning sker i overensstemmelse med de kommunale varmeforsyningsplaner og de politiske retningslinjer for udviklingen på energiområdet. Private virksomheder, der får tilladelse til at drive varmeforsyningsvirksomhed, får således overdraget forpligtelsen til at drive en kollektiv forsyningsvirksomhed.

Meget taler for at kollektiv varmeforsyningsvirksomhed opfylder de fire Altmark-kriterier. Det bør derfor undersøges nøjere om der er belæg for at kræve, at en garanti til en varmeforsyningsvirksomhed skal opfylde statsstøtteregele.

Opfylder fjernvarmevirksomhed ikke de fire kriterier, taler andre forhold for, at en garantistillelse til fjernvarmeforsyning ikke er omfattet af statsstøtteregele. Levering af fjernvarme er uden tvivl en økonomisk aktivitet, selv om det som hovedregel ikke er tilladt at opnå en fortjeneste ved udøvelse af aktiviteten. Derimod kan der stilles spørgsmålstejn ved om afsætning af fjernvarme, ikke mindst set i lyset af den strenge offentlige regulering af området, påvirker samhandlen mellem medlemsstaterne. Fjernvarmeforsyning udøves oftest lokalt af private eller offentligt ejede virksomheder, hvilket i betydelig grad mindsker risikoen for konkurrencefordrejninger mellem medlemsstaterne. Dansk Fjernvarme mener således ikke, at fjernvarmevirksomhed i Danmark påvirker eller truer med at påvirke samhandelen mellem EU's medlemsstater, hvorfor kommunernes garantistillelse til fjernvarmevirksomheder ikke er omfattet af statsstøtteregele.

Ovenstående understøttes også af EU domstolen, som i sagen vedrørende Fjernvarme Wien konstaterede at "Denne sektor er i øvrigt præget af en betydelig grad af uafhængighed, for så vidt som det vil være meget vanskeligt at erstatte fjernvarme med andre energiformer, da dette vil kræve betydelig ombygningsarbejder". Der er således også hos EU-domstolen enighed om, at fjernvarmesystemet udgør et naturligt monopol.

Er konklusionen imidlertid, at kommunernes garantistillelse må anses for statsstøtte, hvis den ikke gives på markedsmæssige vilkår, må det understreges at vilkåret i EU Kommissionens meddelelse (2008/C 155/02) punkt 3.2 c) om, at garantien højst må dække 80 % af de enkelte udestående lån ikke gælder for garantistillelse over for fjernvarmevirksomheder, der klart må anses for en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse.

I Kommissionens meddelelse er præciseret, "*at maksimumsgrænsen på 80 % ikke gælder for en offentlig garanti, der ydes for at finansierer en virksomhed, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, når disse udgør dens eneste aktiviteter, og når garantien stilles af den offentlige myndighed, som har overdraget virksomheden at udføre disse tjenesteydelser*".

Der er efter Dansk Fjernvarmes mening flere væsentlige forhold i relation til EU-bestemmelserne, som skal undersøges og afklares, før det kan afgøres, om kommunernes garantistillelse til fjernvarmevirksomheder overhoved er omfattet af EU's statsstøtteregele. Er dette ikke tilfældet, må der tages beslutning om, hvorvidt der overhoved er belæg for at opkræve garantiprovision og om størrelsen af denne. Skal EU's statsstøtteregele følges, bør kommunerne specielt være opmærksom på bestemmelsen om, at der kan gives 100 pct. lånegaranti til SGEI-aktiviteter.

Dansk Fjernvarme finder det desuden vigtigt, at der udarbejdes klare og gennemskuelige retningslinjer for, hvorledes kommunerne skal fastlægge en eventuel risiko ved at stille sikkerhed for

varmeforsyningsvirksomheder. En spørgeskemaundersøgelse fra december 2014 blandt Dansk Fjernvarmes medlemmer viste, at kun en mindre del af de 55 kommuner, som var omfattet af undersøgelsen, havde anmodet om kreditværdighedsoplysninger hos varmeforsyningssselskabet før fastlæggelsen af størrelsen af garantiprovisionen. Undersøgelsen kunne derfor konkludere, at fastsættelsen af størrelsen af provisionen, der blev opkrævet hos fjernvarmeselskaberne, skete på et vilkårligt grundlag.

4. Levering af fjernvarme til procesenergi

Ved L 2012 577 blev varmeforsyningslovens prisbestemmelser ændret, således at levering til procesformål ikke længere er omfattet af varmeforsyningslovens prisbestemmelser i kapitel 4. Fjernvarmeanlæg, hvis hovedformål er levering af fjernvarme til procesformål, er ikke omfattet af varmeforsyningsloven jf. VFL § 2. Derimod har levering til procesformål fra fjernvarmeværker, hvis primære aktivitet er levering af fjernvarme til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand, også været omfattet af prisbestemmelserne, såfremt prisfastsættelsen skete efter 'hvile-i-sig-selv' princippet i VFL § 20. Ændringen i 2012 af varmeforsyningsloven § 20 stk. 1 har fået meget vidtrækkende konsekvenser for de varmeforsyningssselskaber, som er betinget skattefritaget efter selskabsskatteloven § 3, stk. 1 nr. 4.

Et bindende svar fra SKAT (SKM2015.40.SR) har fastslået, at et betinget skattefritaget fjernvarmeselskab, som har levering af fjernvarme til procesformål, vil blive omfattet af skattepligt for hele sin indtjening, selv om prisfastsættelsen for procesvarme følger 'hvile-i-sig-selv' princippet. SKAT skriver i sin begrundelse, at betingelserne for skattefritagelse efter SEL § 3, skt. 1 nr. 4 ikke er opfyldt, når der sker levering af varme til industrivirksomhed til procesformål, selvom fastlæggelsen af den beregnede pris i det konkrete tilfælde følger 'hvile-i-sig-selv' princippet. Dansk Fjernvarme finder ikke at SKAT har noget belæg for denne begrundelse. Det pågældende varmeselskab, der anmodede om det bindende svar, er et kollektivt varmeforsyningsanlæg omfattet af varmeforsyningsloven § 2. Desuden fastsættes priserne for levering af fjernvarme fra værket efter 'hvile-i-sig-selv' princippet. At levering til procesvarme ikke er omfattet af prisbestemmelserne i varmeforsyningslovens § 20, burde derfor ikke have nogen indflydelse på selskabets skattemæssige status, når fjernvarmeselskabet prisfastsætter leveringen af procesvarme til den omkostningsbestemte pris i overensstemmelse med varmeforsyningslovens kapitel 4.

Skatteminister Benny Engelbrecht har den 18/2 2015 som svar på et spørgsmål om den medfølgende skattepligt for varmeværker, der leverer til procesformål, anført, at varmeværkerne kan lægge aktiviteterne med levering af opvarmet vand til procesformål i et selvstændigt datterselskab, og derefter opretholde værkets skattefritagelse for kerneaktiviteter. Dette må imidlertid anses for nærmest umuligt at gennemføre i praksis for langt de fleste varmeselskaber.

1. Såfremt levering til proces udskilles til et selvstændigt datterselskab, vil varmeværket blive skattepligtig, hvis varmeværket varetager administrationsopgaver for det udskilte selskab. Foretager varmeværket derfor udskillelse af de ansatte for at udgå denne situation, vil varmeværket i stedet blive skattepligtig som følge af, at værket udlejer lokaler til det udskilte selskab. Hvor der er tale om afsætning af procesvarme i et større omfang vil et selvstændigt selskab muligvis kunne skabe indtjening til at afholde egne omkostninger. Men i langt de fleste tilfælde udgør afsætning til procesvarme imidlertid så lidt, at det ikke er muligt at finansierer omkostningerne i et selvstændigt selskab.
2. Udskillelse af levering af fjernvarme til procesformål vil kræve en regnskabsmæssig adskillelse af omkostningerne medgået til procesleverancen. I praksis vil det i mange situationer være særdeles vanskeligt for varmeselskabet at foretage en regnskabsmæssig opdeling af omkostningerne medgået til procesenergi og til opvarmning og varmt vand. Ikke mindst da varmeværket i mange

tilfælde ikke har kendskab til, hvor meget en industrivirksomhed anvender af fjernvarmen til procesvarme, og hvor meget der medgår til opvarmning og varmt vand. Dette beror udelukkende på industrivirksomhedens egne interne fordelinger.

3. Et varmeværk omfattet af varmeforsyningsloven er omfattet af 'hvile-i-selv' princippet. Som en konsekvens heraf er det ikke muligt for et varmeværk at opspare kapital til etablering af et skattepligtigt datterselskab, da omkostningerne hertil ikke kan indregnes i varmeprisen. I betragtning af at omfanget af levering til procesformål for mange varmeværkers vedkommende er ubetydelig vil det næppe være muligt for værket at få finansieret oprettelsen af et datterselskab via ekstern finansiering.

Konklusionen er, at levering til procesformål vil betyde at fjernvarmeværket ikke kan opretholde den betingede skattefritagelse. Det må i sagens natur være rimeligt at et procesanlæg, hvis hovedformål *ikke* er levering af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand, og som derfor ikke er omfattet af varmeforsyningsloven § 2, skal holde leveringen til henholdsvis procesenergi og opvarmning/varmt vand adskilt.

Derimod virker det uforklarligt at et varmeværk, hvis hovedformål er levering af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand, og som alene har en mindre leverance til procesformål, og hvor prisfastsættelse er omkostningsbaseret, ikke er betinget skattefritaget. Ofte vil afsætningen til procesformål netop være en fordel for den samlede udnyttelse af værkets produktionskapacitet, og dermed en fordel for samtlige forbrugere. F.eks. vil afsætning til procesformål i sommermånederne kunne udnytte værkets kapacitet, således at den samlede faste bidrag for alle forbrugere bliver mindre.

Med de nuværende regler kunne der også være varmeværker som i deres leveringsbestemmelser præcisere, at den leverede fjernvarme ikke må anvendes til procesformål. Varmeværket kan dog vanskeligt kontrollere om dette krav efterleves. Hvorledes skal værket så stille sig? Reglerne skaber helt urimelige vilkår for varmeværkerne. Og muligheden for at oprette et datterselskab løser bestemt ikke dette problem, da værket ofte ikke har økonomisk mulighed for at oprette sådanne datterselskaber. Samtidig vil værket alligevel blive skattepligtig, hvis det administrerer og udlejer lokaler til datterselskabet.

Regeringen bør snarest muligt få ændret SKATs praksis, således at kollektive varmeforsyningsvirksomheder omfattet af varmeforsyningsloven, ikke bliver betinget skattepligtige af at levere fjernvarme til industrielle formål, når prisfastsættelsen er omkostningsbaseret. I modsat fald vil rigtig mange varmeselskaber, der drives efter 'hvile-i-sig-selv' princippet, og som tilbagefører alle eventuelle overdækninger til forbrugere, alligevel blive skattepligtige.

5. Restanceinddrivelse

I bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser er stillet forslag om, at der i varmeforsyningsloven opstilles retningslinjer for, hvornår varmeforsyningsvirksomheder kan afbryde for varmeforsyningen hos forbrugere.

Dansk Fjernvarme finder det positivt, at der kommer mere præcise retningslinjer for, hvornår varmeforsyninger kan afbryde for varmen, herunder anmode om fogedens bistand. Det er vigtigt at varmeforsyningsselskaberne ikke risikerer for store tab som følge af dårlige betalere i de situationer, hvor der er usikkerhed om forbrugernes mangle betalingsevne- og vilje. Kravet om sikkerhedsstillelse for fremtidigt forbrug er ikke mindst påkrævet af hensyn de øvrige forbrugere, idet tab på dårlige betalere bliver væltet over på de andre forbrugere i forsyningsområdet.

Dansk Fjernvarme er opmærksom på, at afbrydelse af fjernvarmeforsyningen ikke kan anvendes som middel til at inddrive skyldige beløb for allerede afholdt forbrug. Derimod skal fjernvarmeværkerne vurdere risikoen for fremtidige tab ved at foretage en vurdering af den enkelte forbrugers manglende betalingsevne eller betalingsvillighed, og kun stille krav om sikkerhed for betaling af fremtidigt forbrug, når der skønnes, at der er risiko for at værket lider et tab fremadrettet. Dette betyder også, at der ikke kan afbrydes for forsyningen, hvis der foreligger en indsigelse, og denne kan anses for begrundet.

Som grundlag for en vurdering af forbrugerens kommende betalingsevne bør indgå, om forbrugeren har haft et uregelmæssigt betalingsmønster, foretaget utilstrækkelige betalinger, har permanente udeståender og/eller gentagne betalingsfristoverskridelser, tidligere har været gennem inkassoprocuderer og lignende.

I Dansk Fjernvarmes restancevejledning er den nuværende rykkerprocedure beskrevet. Heraf fremgår, at forbrugerne først får en frist til indbetaling af den ordinære faktura, der enten kan være en a conto betaling eller en årsfaktura. Betales fakturaen ikke rettidigt udsendes en rykkerskrivelse med en frist på 10 dage til betaling, og først herefter fremsendes en inkassomeddelelse til forbrugerne. Vurderer værket at forbrugeren mangler betalingsevne- og vilje vil der i inkassomeddelelsen fremgå, at værket kræver sikkerhedsstillelse for fremtidigt forbrug. Betales dette ikke vil værket afbryde for forsyningen.

Dansk Fjernvarme finder det vigtigt at fristen for indbetaling af en sikkerhedsstillelse ikke bliver unødvendig lang. En passende frist vil være 7 dage, således at fjernvarmeforsyningen inden for en rimelig frist kan få afbrudt fjernvarmeforsyningen i tilfælde af manglende betaling. Kan varmeforsyningen ikke få adgang til forbrugerens installationer kræver dette igangsættelse af en fogedforretning. I nogle områder tager denne proces op til 4 måneder. Fogedforretningen kan ikke igangsættes før forfaldsdatoen for sikkerhedsstillelsen er passeret. Så bliver fristen for at stille sikkerhed for lang vil dette yderligere forhale den periode, hvor værket lider tab.

En pilotundersøgelse af restancebehandlingen blandt Dansk Fjernvarmes medlemmer for årene 2013 og 2014 viser, at der kun foretages ganske få reelle afbrydelser af fjernvarmeleverancen. Af undersøgelsen fremgår, at efter fremsendelse af 1. rykker bliver ca. 50 % af restancerne afviklet. Efter udsendelse af 2. rykkerbrev (inkassomeddelelsen) bliver ca. 60 % af restancerne betalt/afviklet. Efterfølgende tages ud til lukkebesøg hos de resterende og i forbindelse hermed indgås aftale med næsten samtlige forbrugere. Reelt set foretages der kun lukning hos mellem 1 og 5 % af det antal, som der fremsendes inkassomeddelelse til.

Undersøgelsen siger ikke noget om, hvor mange af forbrugerne der vælger at indbetale skyldige á conto rater frem for at indgå en betalingsordning eller stille sikkerhed for fremtidige betalinger. Det fremgår imidlertid klart, at restanceproceduren i vid udstrækning er med til at begrænse fjernvarmeværkets tab, og at fjernvarmeværkerne i langt de fleste tilfælde har held med at få indgået en aftale om betaling eller sikkerhedsstillelse med forbrugerne.

Dansk Fjernvarme vil desuden gerne henvise til, at der for elhandelsvirksomheder indføres regler for sikkerhedsstillelse i Elforsyningsloven § 6 b, lovbekendtgørelse nr. 1329 af 25/11 2013 som er ændret ved L 2014-04-08 nr. 345 og L 2014-06-16 nr. 633. Reglerne i § 6 b har virkning fra den 1/10 2015.

6. Forbrugeraftaleloven

I bemærkningerne til lovforslaget er anført, at *"der ingen grund er til, at forsyningspligtige virksomheder ikke skulle være omfattet af forbrugeraftalelovens krav om opsigelsesvarsel og bindingsperiode og reglerne i medfør af den foreslåede bestemmelse vil derfor kunne give afklaring herom"*.

Dansk Fjernvarme vil gerne henvise til bemærkningerne til lovforslaget til forbrugeraftaleloven, fremsat den 9. oktober 2013. Heraf fremgår, at justitsministeren overvejer om EU direktivet om forbrugerrettigheder (2011/83/EU) er gældende for forsyninger, der leveres af en leverandør i henhold til en lovreguleret forsyningsforpligtelse. I lovforslaget til forbrugeraftaleloven punkt 4.1.4.1.2. er anført, "*forbrugerbeskyttelse, der søges varetaget gennem denne særregulering, og som sikrer den fortsatte leverance af den pågældende ydelse til forbrugerne på baggrund af en tæt lovreguleret mekanisme tilsiger, at leveringer foretaget i henhold til en lovreguleret forsyningsforpligtelse ikke er omfattet af direktivet og dermed heller ikke af forbrugeraftaleloven*".

Begrebet 'lovreguleret forsyningspligt' er ikke defineret i bemærkningerne. Begrebet kan dog formodes at dække over den situation, hvor et fjernvarmeværk er pålagt forsyningspligt inden for et givent område. Kommunalbestyrelserne har det overordnede ansvar for varmeforsyningsplanlægning i kommunerne, hvilket indbefatter udarbejdelse/godkendelse af projektforslag vedrørende varmeforsyning. I forbindelse hermed fastsættes fjernvarmeværkernes forsyningsområde, inden for hvilket varmeforsyningsvirksomheden er forpligtet til at levere. Der er således tale om en lovreguleret forsyningspligt. Dansk Fjernvarme mener justitsministeren bør tage dette med i sine overvejer, når der vurderes om fjernvarmevirksomheder er omfattet af forbrugeraftaleloven.

7. Tilladelse til benyttelse af biomasse ved yderlige 50 kraftvarmeværker

Det er med glæde, at Dansk Fjernvarme konstaterer, at yderlige 50 naturgasfyrede kraftvarmeselskaber får mulighed for at benytte en 1MW biomassekedel, som middel til at få fjernvarmeprisen sat ned. Dansk Fjernvarme notere sig, at tilladelsen kommer under de samme regler og procedurer, som er gældende for de første 35 fjernvarmenet, som allerede har opnået dispensation.

Dansk Fjernvarme vil gerne gøre opmærksom på, at tilladelsen til at bruge biomasse er et helt nødvendigt middel for disse selskaber til at kunne få fjernvarmeprisen ned omkring landsgennemsnittet. Når treledstarif og grundbeløb bortfalder vil disse selskaber være i stærk risiko for at opleve stigende varmepriser. Kommer der ikke en anden form for støtteordning efter 2019, vil det sandsynligvis ikke være rentabelt for mindre naturgasfyrede kraftvarmeselskaber at fastholde en kraftvarmeproduktion, hvorfor de vil være tvunget til at overgå til ren varmeproduktion. Ved ren varmeproduktion er priserne på naturgas så høje, at selskaberne vil opleve væsentlig stigninger i varmepriserne.

I finanslov 2015 ydes der en særlig støtte til at fremme selskabernes omstilling til varmepumper. Denne støtte er kærkommen, da teknologien ved store varmepumper stadig kræver mere modenhed for at kunne være et økonomisk alternativ til de nuværende produktionsformer.

Derfor anser Dansk Fjernvarme det absolut nødvendigt, at de naturgasfyrede kraftvarmeselskaber i en overgangsperiode frem mod 2035 kan gøre brug af biomasse indtil varmepumpeteknologien har opnået en økonomisk modenhed, der gør dem værdifulde i fjernvarmeproduktionen.

Dansk Fjernvarme vil derfor også gøre opmærksom på, at det i de kommende år kan vise sig, at der vil være yderlige naturgasfyrede kraftvarmeselskaber, som får behov for at kunne benytte biomasse indtil 2035.

Dansk Fjernvarme har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Birgitte V Faaborg · *Økonomisk konsulent*
Dansk Fjernvarme
bvf@danskjernvarme.dk
Telefon+45 7630 8000

ENERGITILSYNET

Energistyrelsen
ens@cns.dk
rvn@ens.dk

3. marts 2015
Sag 15/01608

Bemærkninger til eksternt høringsudkast til ændring af lov om varmforsyning og byggeloven

§ 2 d og e

Energitilsynet noterer sig og finder det hensigtsmæssigt, at kommunerne selv har ansvaret for at sikre sig, at garantistillelsen er forenelig med statsstøttereglerne.

Energitilsynet finder det ligeledes hensigtsmæssigt, at kompetencen til at føre tilsyn med kommunernes overholdelse af betingelserne for garantistillelse er tillagt Statsforvaltningen og Indenrigsministeriet.

Til det eventuelle overskud, jf. § 2b, stk. 3 og stk. 4, nr. 3, som enten skal tillægges egenkapitalen eller anvendes til at nedsætte varmeprisen til gavn for varmekunderne, forudsætter Energitilsynet, at dette overskud er optjent på ydelser (el og proces), der ikke er omfattet af prisreguleringen i varmforsyningslovens kapitel 4, dvs. for ydelser forhandlet på et kommercielt marked.

Lovbemærkningerne nævner bl.a., at overskuddet ikke vil kunne trækkes ud af virksomheden. Der opstår således ikke her spørgsmål om modregning i bloktilskud. Hvis en virksomhed skulle ønske at trække et eventuelt overskud ud af virksomheden til andre formål end til at nedsætte varmepriserne, vil der alene kunne stilles garanti for den del af lånebeløbet, der kan henføres til varmedelen.

Det er Energitilsynet, der kan træffe afgørelse om omkostningsfordeling og derfor også om fordeling af omkostninger mellem el- og varmekunderne i forbindelse med et anlæg, der kan producere både el og varme. Energitilsynet har fået oplyst og finder det hensigtsmæssigt, at der arbejdes henimod, at ministeren udnytter sin hjemmel i § 20, stk. 3, til at fastsætte regler om omkostningsfordeling.

Lovbemærkningerne bør i øvrigt tilrettes, således at det fremgår, at forrentning af indskudskapital sker i medfør af varmforsyningslovens § 20, stk. 2.

Sekretariatet for Energitilsynet

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

tlf. 41 71 54 00
mail post@energitilsynet.dk
web www.energitilsynet.dk

§ 20 c om selskabsmæssig og regnskabsmæssig adskillelse

Med en ny § 20 c foreslås indført bestemmelser, som ændrer prisreguleringens krav til selskabs- og regnskabsmæssig adskillelse vedrørende bl. a. særomkostninger og fordeling af fællesomkostning.

Det vil medføre, at det bliver mere afklaret, hvilken del af virksomhedens omkostninger, der kan henføres til varme.

Energitilsynet finder det positivt, at aktiviteter omfattet af varmforsyningsloven og andre aktiviteter - med undtagelse af aktiviteter nævnt i stykke 2 - som hovedregel skal være selskabsmæssigt adskilt af hensyn til varmforsbrugerne. Bestemmelsen giver størst mulig sikkerhed for, at varmforsbrugerne ikke belastes af omkostninger og tab, der vedrører aktiviteter, der ikke er varmforsyning.

Energitilsynet forudsætter, at Energitilsynet alene inddrages i – og kan tage stilling til - sager om kommunegaranti, hvor spørgsmål om omkostningsfordeling er relevant, f.eks. fordi kommunen alene må stille garanti til den del af en investering, der kan henføres til produktion af opvarmet vand eller damp omfattet af prisreguleringen i § 20. Det er Energitilsynet, der kan træffe afgørelse om omkostningsfordeling.

Af lovbemærkningerne til den foreslåede bestemmelses stk. 1, fremgår bl.a., at "Den foreslåede bestemmelse henviser til aktiviteter omfattet af lovens § 20, og ikke § 20, stk. 1. Baggrunden herfor er at muliggøre, at kraft-varmeanlæg, der fordeler afgiftsfordelen, og derfor reguleres af § 20, stk. 15, i stedet for § 20, stk. 1, også kan undlade en selskabsmæssig adskillelse". Energitilsynet vurderer, at der er mulighed for, at dette kan misforstås. Varmeforsyningslovens § 20, stk. 15, fastlægger, at § 20, stk. 1, ikke gælder for fordelingen af afgiftsfordelingen, når visse forudsætninger herfor er opfyldt. § 20, stk. 1, kan derfor kun fraviges i forhold til afgiftsfordelen. Bestemmelserne i kapitel 4 om priser gælder for de dele af aftalen, som ikke vedrører fordelingen af afgiftsfordelen.

§ 20 c, stk. 2

Efter det foreslåede stk. 2, kan nærmere aktiviteter udøves sammen med aktiviteter omfattet af § 20 under forudsætning af, at der sker regnskabsmæssig adskillelse, og at virksomhedens udgifter og indtægter på de forskellige aktiviteter hver for sig balancerer eller giver overskud.

Lovbemærkningerne nævner herom bl.a., at der stilles "krav om, at en selskabsmæssig adskillelse alene må undlades, hvis udgifter og indtægterne på de forskellige aktiviteter hver for sig balancerer eller giver overskud". Det bemærkes, at dette vil Energitilsynet kun kunne konstatere, hvis der er fore-

taget regnskabsmæssig adskillelse. Muligheden for at undlade en selskabsmæssig adskillelse vil ikke udelukkes af, at de andre aktiviteter udgifter og indtægter isoleret set i en periode ikke balancerer, men bestemmelsen tillader ikke underskud på den kommercielle del af virksomheden i en længere årrække.

Energitilsynet mener ikke, at det er klart, hvordan denne bestemmelse skal administreres. Det er næppe muligt i et markedsmæssigt system på forhånd at vide, om en bestemt aktivitet vil balancere eller give overskud. Det er endvidere ikke klart for Energitilsynet, hvad der forstås ved "isoleret set i en periode" og "en længere årrække". Energitilsynet finder det væsentligt, at dette præciseres nærmere i enten lovtæks tekst eller lovhemærkninger.

Hertil kommer, at det ikke er klart, om det er et endegyldigt krav, således at virksomheden endegyldigt afskæres fra på et senere tidspunkt at føre ét regnskab.

Til bemærkningerne til lovforslaget side 35

En vurdering af om en aktivitet over en periode balancerer eller ikke balancerer, forudsætter, at der er sket en regnskabsmæssig adskillelse imellem aktiviteterne.

Energitilsynet finder, at regnskabsmæssig adskillelse er nødvendig for at sikre, at varmemeforbrugerne ikke belastes af omkostninger og tab på elsidens, som ikke kan anses som indregningsberettigede omkostninger.

Det bemærkes, at såfremt der ønskes en yderligere sikring af fjernvarmeforbrugerne, bør det politisk overvejes at stille krav om selskabsmæssig adskillelse og ikke kun selskabsmæssig adskillelse.

§ 20, stk. 3

Energitilsynet skal foreslå, at bestemmelsen udformes således, at såfremt en varmemeforsyningsvirksomhed ikke anmelder særskilte regnskaber for levering af rumvarme og levering af procesvarme, er forsyningens levering både af rumvarme og procesvarme omfattet af bestemmelsen i stk. 1.

Det vil lette de administrative byrder for varmemeforsyninger, der allerede ønsker at sælge procesvarme på samme betingelser, det vil sige omkostningsbestemte priser, som rumvarme, og lette Energitilsynets tilsyn, idet alle aktiviteter vil være underlagt varmemeforsyningslovens princip om nødvendige omkostninger.

§ 20 d om varmemeforsyningers forpligtelser over for forbrugerne

Det vil være Energitilsynet, der skal føre det offentligretlige tilsyn med, at varmedistributionsvirksomhederne generelt overholder reglen i § 20 d, stk. 1, og regler fastsat af klima-, energi- og bygningsministeren i henhold til bestemmelsens stk. 2, jf. ny § 21, stk. 7.

Det bemærkes, at Energitilsynet allerede i henhold til varmforsyningslovens § 21, stk. 4, fører tilsyn med, at priser er omkostningsbestemte (§ 20, stk. 1) og fører tilsyn med, at leveringsbestemmelser ikke er urimelige.

Endvidere fører tilsynet i henhold til varmforsyningslovens § 22 a tilsyn med energibranchens (Dansk Fjernvarmes) standardiserede vejledninger efter regler fastsat af tilsynet.

§ 20 d, stk. 2

Afhængigt af reglernes udformning, vil tilsynet med overholdelsen kunne betyde nye opgaver for Energitilsynet med deraf følgende behov for yderligere ressourcer.

§ 22, stk. 1, om krav til anmeldelse

Af side 39 lovbemærkningerne til bestemmelsen fremgår bl.a., at: "*Danmark i arbejde - vækstplan for energi og klima* fra oktober 2013 har igangsat et arbejde for at synliggøre effektiviseringspotentialer i fjernvarmesektoren. Der skal bl.a. gennemføres en benchmarking af fjernvarmesektoren til brug for vurdering af behovet for en generel ændret regulering i fjernvarmesektoren for at tilskynde til en mere effektiv fjernvarmeforsyning og bedre anvendelse af vedvarende energi".

Dette er ikke korrekt. Klima, -Energi og Bygningsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet har nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe og har anmodet Copenhagen Economics om at udarbejde en rapport om benchmarking af fjernvarmesektoren.

§ 23 d, stk.3, 2. pkt. Hjemmel for ministeren til at stille krav om elektronisk indsendelse af oplysninger

Det fremgår af bemærkningerne, at: "Fordi det igangsatte arbejde med benchmarking og vurdering af behovet for ændret regulering vil kunne medføre, at bestemmelserne i lovens § 23 d, vil blive anvendt f.eks. til at få oplysninger fra varmforsyningerne [om] anlæggenes produktions- og driftsmæssige forhold samt om de af anlæggenes købte og solgte ydelser, foreslås det, at bestemmelsen ændres, således at der kan stilles krav om, at oplysningerne indsendes i elektronisk form.

Da det i den forbindelse er hensigtsmæssigt, at varmforsyningsvirksomheder leverer oplysninger om produktions- og driftsforhold og indsender kontoplaner i elektronisk form, indeholder lovforslaget regler herom."

Energitilsynet finder, at formuleringen kan forstås sådan, at det blot er kontoplanen, der skal indberettes elektronisk. Energitilsynet bemærker, at tilsynet ikke har behov for at få indberettet selve kontoplanen, men derimod at selskaberne indberetter oplysninger opgjort i overensstemmelse med en fastlagt kontoplan. Sekretariatet for Energitilsynet forstår hensigten med bestemmelsen som følger: *at Energitilsynet kan fastlægge, hvilke oplysninger*

om produktions- og driftsforhold virksomhederne skal indberette, i hvilken form oplysningerne skal indberettes (herunder, at Energitilsynet kan stille krav om elektronisk indberetning), og at oplysningerne skal være opgjort i overensstemmelse med en af Energitilsynet fastlagt kontoplan.

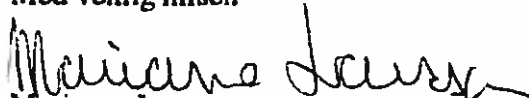
Energitilsynet har – som anført - ikke behov for at få indberettet selve kontoplanen, men derimod at oplysninger og produktions- og driftsforhold indberettes i overensstemmelse med en af Energitilsynet fastlagt kontoplan, og at der kan stilles krav om, at de nævnte oplysninger skal indberettes elektronisk.

Bemærkninger vedrørende ressourcer

De estimerede ressourcer bygger på en række usikre antagelser, men sekretariatet har ikke på nuværende tidspunkt grundlag for at komme med et bedre estimat. Energitilsynet bemærker, at det forventede ressourcebehov i Energitilsynet, afhænger af reglernes endelige udformning.

Energitilsynet tager i øvrigt forbehold for de, der måtte være forbundet med udnyttelsen af hjemlen i § 20 c, stk. 4.

Med venlig hilsen

Marianne Larsson

Fuldmægtig

Tlf. +45 4171 5389

Mail MEL@energitilsynet.dk

Dansk Affaldsforening

Dansk Affaldsforening
Vodroffsvej 59, 1
DK - 1900 Frederiksberg C
Telefon +45 72 31 20 70
danskaffaldsforening.dk

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K
Att: ens@ens.dk; rvn@ens.dk

Dato: 3. marts 2015
J. nr. 11.1.11

**Udkast til forslag til ændring af lov om varmforsyning og byggeloven
(Kommuners adgang til varetagelse af varmforsyningsvirksomhed og bygningsopvarmning på vedvarende energi m.v.)**

Energistyrelsen har den 6. februar 2015 sendt et forslag til de ovennævnte love i høring.

Lovforslagets formål i relation til affaldsforbrændingsanlæg er at lovfæste, præcisere og hvor nødvendigt supplere kommuners hjemmel til at varetage kollektiv varmforsyningsvirksomhed, herunder hjemmel til kommunal garantistillelse, som i dag beror på kommunalfuldmagtsregler. Desuden at ophæve den hidtidige praksis i Energitilsynet, hvorefter elproduktion har kunne drives uden regnskabsadskillelse fra den øvrige virksomhed.

Dansk Affaldsforening bemærker i relation til den del af lovforslaget, der lovfæster kommuners hjemmel, at en realitetsændring ikke er tilsigtet. I det lys finder foreningen forslaget hensigtsmæssigt.

Derimod rejser der sig efter foreningens vurdering en række problemer i forhold til at kræve regnskabsadskillelse mellem el produktion og den øvrige del af virksomhedens ydelser:

- Konsekvenserne af en sådan adskillelse i forhold til det nuværende krav om kraftvarmeproduktion er uklare. En ansvarlig bestyrelse vil således ikke kunne opretholde en kraftproduktion, der ikke enten hviler i sig selv eller giver overskud, hvilket kan føre til samfundsøkonomiske u hensigtsmæssige dispositioner.
- Adskillelsen bør afvente det arbejde, der allerede er i gang i sektoren om regnskabsadskillelse af affaldsvarmeproduktion.
- Ikke kun varmekunderne, men også affaldskunderne må ved en adskillelse beskyttes for underskud ved elproduktion.

Dansk Affaldsforening bakker op om de overordnede bemærkninger samt beskrivelse af vurderinger af udfordringer ved en regnskabsmæssig adskillelse mellem el og varme, som fremgår af høringssvaret fra Dansk Fjernvarme.

Med venlig hilsen

Allan Kjersgaard
Dansk Affaldsforening

Middelfart
KOMMUNE

Teknik- og Miljøforvaltningens sekretariat
Middelfart Kommune
Østergade 21
5580 Nørre Aaby
www.middelfart.dk

Dato: 3. marts 2015
Sagsnr.: 201001359-89

Telefon +45 8888 5500
Direkte +45 8888 4795
Fax +45 8888 5501

Morten.Westergaard@middelfart.dk

SAG: Høringssvar, ændring af lov om varmforsyning og byggeloven

Generelt skal lyde en tak til Energistyrelsen for det høje informationsniveau og samarbejds-kultur. Vi er meget tilfredse med ambitionerne om øget klarhed, anvendelighed o.l. i lovgiv-ningen samt den overordnede ambition om uafhængighed af fossile brændsler.

Dette høringssvar er baseret på erfaringer igennem samarbejde med Vejle, Kolding, Frederi-cia kommuner samt energiselskaber.

Angående lovforslaget.

I det følgende opridses nogle af de udfordringer vi oplever. Udfordringer der kan løses simpelt i forbindelse med lovændringer.

1. Lovens formål

Det vil være rart, hvis det fremgår, at folketinget også ønsker at fremme energiforbedringer. Dermed en præcis og tidssvarende tolkning, hvor det ikke bare handler om at pumpe "sam-fundsvenlig energi" ud, men også at bidrage til energireduktioner i eks. privatboliger. Forslag; Loven skal også fremme energiforbedringer i boligerne.

2. Yderligere klarhed om garantistillelse til tidssvarende anlæg

I områder uden kollektiv forsyning, landsbyer, hvor oliekedlerne/fossile brændsler skal udfa-ses, findes en betydelig chance for en god omstilling. I mange landsbyer er den tidssvarende, og oplagte teknologi, varmepumper. Enten forbundet med eks. fælles jordvarmeslanger eller som selvstændige anlæg (fjernvarme uden rør). Sådanne processer skal igangsættes nu for at opnå synergieffekter og modvirke affolkning og ejendomsforfald pga. dårlig energiinfra-struktur. De vil i nogle tilfælde kunne gennemføres, som om de var kollektive anlæg ligesom

gas- eller fjernvarmeprojekter (det kræver selvsagt indfrielse af normale selskabskrav o.l. for kollektive anlæg).

Kommunerne kan ikke via tilslutningspligt eller umiddelbart via pålæg til energiselskaber igangsætte omstillingsprocesserne i eksisterende landsbyer. Det skal alt sammen ske via samarbejde og den gode vilje. Umiddelbart har vi forstået at vi på nogle simple områder kan stille garanti til den slags projekter. Men det er ikke klokkeklart, at det gælder de nævnte modeller i lovgivningen – og slet ikke, hvis vi taler "fjernvarme uden rør".

Med forslag til lovændring bliver vi mere forvirret, når vi læser Horton advokaternes udlægning af lovforslagets konsekvenser. **Bilag fra Horton advokaterne.**

Kan vi få det skåret ud i pap?

Skal kommunerne prøve at få vindenergien ind i større varmepumpeprojekter – store enkeltvarmepumper og/eller mange små enkeltvarmepumper – i landsbyer, eksempelvis via de nævnte modeller, og i såfald kan de betragtes som kollektive anlæg, hvortil der kan stilles kommunegaranti? Der er mange muligheder.

3. Oprettelse af garanti- & projekteringsfond til energikonverteringsprojekter i landsbyer/områder baseret på fossile brændsler.

Såfremt lovgivningen skal give mulighed for at fremme varmepumpeløsninger, også i større projekter, forudsættes et decideret projektforslag for at kunne levere en kommunegaranti. Hvem betaler den? Umiddelbart er der ikke "naturlige" selskaber, der kan pålægges den opgave for landsbyer "in the middle of no-where". Borgerne er ikke motiverede for at betale for indledende projekteringsomkostninger. Derfor foreslår vi, at der etableres "garanti- & projekteringsfond" til energikonverteringsprojekter i landsbyer/områder baseret på fossile brændsler", som en pendant til vindområdet. Man kan sige, at det vil give god mening at man udover at fremme vindenergien også fremmer aftagemuligheder for strøm, der hvor der er konverteringsbehov.

Nævnte forslag er uddybet i **bilag**. Folketingets energipolitiske udvalg er velkomne til at besøge Middelfart Kommune og en lokal borgergruppe, der gennemfører en omstilling, og gerne vil drøfte udfordringerne og dele erfaringerne.

Opsamling

Medsendt er 3 konkrete emner vi forholder os til i kommunerne, emner der vedrører lovgivningen. Det er ikke givet, at alle emnerne er egnede til selve lovforslaget, men de har så konkret relevans for området, at en klar holdning kunne fremgå af loven.

Bilag

Oprettelse af garanti- & projekteringsfond til energikonverteringsprojekter i landsbyer/områder baseret på fossile brændsler.

Baggrund – en konverteringsfordel

I Danmark er der over 500 landsbyer med et gennemsnit på 50 boliger pr. landsby. Boligerne i disse landsbyer opvarmes ofte med individuelle oliekedler, hvilket giver ca. 25.000 boliger, der kan konverteres til andre energiformer, eksempelvis fjernvarme. Hvis oliekedlerne konverteres til vedvarende energikilder, der regnes med et forbrug på 18 MWh/hus, bliver CO₂ reduktionen på over 100.000 ton/år.

Ide. Etablering af garanti/projekteringsfond.

Som landsby/initiativgruppe til oliekonvertering i et landsby/boligområde kan man søge om at få en garanti på op til 500.000 kr. (maks. beløb). Garantien kan bruges til optagelse af lån – eller være decideret projekteringsstøtte - i forbindelse med finansiering af forundersøgelser til konvertering fra oliekedler til vedvarende energi / kollektiv forsyningsstruktur.

Der kan søges om garanti til nye aktiviteter, som må anses for et naturligt og nødvendigt led i en afklaring af konverteringsmuligheder og forundersøgelse om etablering af nye bæredygtige energiforsyninger. Nye bæredygtige løsninger skal have et vist volumen (huse), og supporterer mange løsningsmodeller (hybrid nærvarmeanlæg, kollektiv installering af varmepumper med mere)

Hvorfor er fonden en nødvendighed?

Fonden vil kunne garantere forundersøgelser, der er på projekteringsniveau. Konkrete projektforslag, der viser god samfundsøkonomi, giver adgang til kommunegarantier. Med Kommunegarantier kan der optages lån til projektrealisering.

Der er en klar analogi til vindmølleområdet, hvor man har indset, at borgergrupper og andre græsrodsinitiativer ikke indledningsvist kan rejse den fornødne kapital til forundersøgelser. Se

<http://energinet.dk/DA/EI/Vindmoeller/De-fire-VE-ordninger/Garantifonden/Sider/Garantifonden.aspx>

Uden den indledende startkapital sker der, lidt karikeret, ikke omstilling med rettidig omhu.

Mulig løsning – SEP 2.0 borgere, energiselskaber og kommuner

Fonden støtter projekteringer for kollektive omstillingsprojekter, hvis fonden vurderer

1. Den kritiske masse – antal boliger – er til stede
2. Der er support til at støtte processen – lokale borgere og kommunalt procesbidrag
3. Tydeligt lokalt engagement og efterspørgsel

Viden om at en garantifond findes vil fremme eksempelvis borger- og kommunale initiativer til at fremme den grønne omstilling. Energiselskaberne og andre grønne aktører vil kunne bruge kommunerne aktivt og vice versa.

Garantifond: Praktisk håndtering, oplæg

En garantifond vil kunne oprettes

1. Ved det enkelte energiselskab
2. Igennem Dansk Energi som forsøgsordning
3. Igennem en offentlig myndighed

Hvert energiselskab vil formentlig kunne vælge at etablere egen garantifond. Umiddelbart vil en garantifond, administreret af eks. Energistyrelsen eller Dansk Energi, kunne bidrage til videnudvikling og medføre, at den viden der opnås/udvikles, vil kunne vandre i branchen. Offentlig myndighed er også en mulighed.

Hvilke landsbyer/områder, der opnår hjælp til projektering, kan afhænge af en konkret ansøgning til garantifonden. Denne kan tage udgangspunkt i et modificeret ansøgningskema til vindmølle-garantifonden. Se følgende eksempel.

Eksempel: Ansøgning om udstedelse af garanti

Standardformular til brug for oliekonverteringer i landsbyer/boligområder

På vegne af [landsby/initiativgruppe, CVR-nummer] anmoder vi om udstedelse af en anfordringsgaranti på DKK til Projekt [navn]. Anfordringsgarantien skal bruges som sikkerhed i forbindelse med optagelse af lån til finansiering af forundersøgelse.

Forundersøgelserne skal foregå på:

Adresse/kommune:

Postnr./by:

De planlagte forundersøgelser består af:

- 1.
- 2.
- 3.

Følgende bedes oplyst:

- Antal boliger, som planlægges konverteret: stk.
- Ny energikilde(r), der konverteres til:
- Byggeår for bygninger, der konverteres (gennemsnit):
- Oversigtskort med markeret konverteringsboliger på (målfast kort)

Herudover bedes relevante bilag fra kommunen vedlægges; såsom en strategisk energiplan, temaplan for energi, forslag til kommuneplantillæg eller lignende.

Landsbyen/initiativgruppen består af antal personer. (Kopi af vedtægter/stiftelsesdokument for landsby/initiativgruppen samt liste med navne og adresser på deltagerne i landsbyen/initiativgruppen skal vedlægges).

Kontaktoplysninger:

Navn:

Adresse:

Telefon/mobilnummer:

Email:

Pengeinstitut:

Navn:

Adresse:

Evt. Kontaktperson:

Email:

Dato:

Sted: Underskrift: _____

Underskrives anmodningen af én person, skal der vedlægges dokumentation for at underskriver har den nødvendige bemyndigelse til at anmode om garantistillelse. Med underskriften erklæres samtidig, at de afgivne oplysninger er korrekte og gældende, samt at nedenstående betingelser er overholdt.

For at komme i betragtning til garantiordningen, skal følgende være opfyldt:

- 1. De planlagte konverteringer være for over 500 mwh pr. år.*
- 2. Landsbyen/initiativgruppen skal bestå af mindst ti deltagere.*
- 3. Alle deltagere i Landsbyen/initiativgruppen er indforstået med, at underskriver af dette dokument har den nødvendige bemyndigelse til at anmode om udstedelse af garanti, og at Dansk Energi/kommunernes landsforening(?) kan tjekke de afgivne oplysninger i folkeregistret.*
- 4. Af vedtægterne/stiftelsesdokumentet for Landsbyen/initiativgruppen skal fremgå, at flertallet af det anførte antal personer har bestemmende indflydelse i Landsbyen/initiativgruppen.*
- 5. Der foreligger et dokument fra hjem-kommunen, hvor det fremgår at landsbyen/initiativgruppen har arbejdet seriøst med projektet i længere tid og processen er velbeskrevet (for at fremme hjælp til projekter, der har god chance for realisering).*
- 6. Udstedelse af garantien er i udgangspunktet at betragte som statsstøtte som efter EU-retten kun kan tildeles efter anmeldelse og godkendelse hos Kommissionen. Hertil gælder dog den undtagelse som kaldes "De minimis-reglen". De minimis-reglen betyder, at medlemsstater kan tildele støtte til en virksomhed på op til 200.000 EUR i en periode på tre regnskabsår, uden at medlemsstaten skal anmelde støtten til Kommissionen. Garantien fra Energinet.dk hører under denne regel, hvis I har modtaget anden støtte samtidig, hvor beløbsgrænsen samlet overskrider 200.000 EUR. Før udstedelse af garantien skal der underskrives en erklæring om "De minimis-støtte". Jf. Kommissionens forordning nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af traktatens artikel 87 eller 88 på de minimis <http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2006:379:0005:0010:DA:PDF>. Erklæringen ligger på www.energinet.dk sammen med ansøgningen.*

Dansk Energi/kommunernes landsforening (?)i kan stille garanti på maksimalt DKK 500.000,- til Landsbyen/initiativgruppen. Garantien udstedes som anfordringsgaranti og omfatter hovedstolen af lån optaget på markedsbestemte vilkår, hvorved forstås lån optaget på alminde-

lige kommercielle vilkår med sædvanlig fast afdragsprofil. Som udgangspunkt gælder garantien for tre år.

Ansøgningskemaet sendes til:

Dansk Energi / Kommunernes landsforening (?)

Energistyrelsen
rvn@ens.dk og ens@ens.dk

Herrestrup, den 3. marts 2015.

Høringssvar til ændring af lov om varmforsyning og byggeloven.

Sammensluttede Danske Energiforbruger takker for muligheden for at afgive høringssvar til ovenstående.

SDE mener, at det er unødvendigt at ændre varmforsyningsloven. Kommunale forsyningsvirksomheder har i dag lov til at varetage varmforsyningsvirksomhed eller bygningsopvarmning på vedvarende energi m.v.

Hvis varmforsyningsloven skal ændres, så skal der indføres regler om, at varmeproduktion, varmedistribution, el-produktion mv. skal ske i selskaber, der økonomisk, juridisk og organisatorisk er adskilt, således at fjernvarmebrugere ikke kommer til at hænge på fejlinvesteringer foretaget i andre selskaber end distributionselskabet.

Kommunale forsyningsvirksomheder driver fjernvarme- og kraftvarmevirksomhed i dag på lige fod med alle andre. Der er intet grundlag for, at give kommunale varmforsyningsvirksomheder hverken en positiv eller negativ særstatus.

Det er betænkeligt, at kommunale varmforsyningsvirksomheder har en særstatus, når det gælder inddrivelse af restancer, der sparer de kommunale varmforsyningsvirksomheder for udgifter til advokat mv. og gør, at de kan sende selv bestridte restancer til SKAT Inddrivelse uden, at tvisten er afklaret. Denne fremgangsmåde højner ikke forbrugernes tillid til, at kommunale forsyningsvirksomheder overholder gældende love, og hvorefter det så er forbrugere, der skal anlægge sag mod SKAT Inddrivelse og forsyningsvirksomheden.

SDEs bemærkninger til § 2c.:

Jf. side 40 i høringsmaterialet skal ændringerne overholde kommunalfuldmagtsreglerne. Det er ikke lovligt for en kommune at indskyde kapital i en kommunal forsyningsvirksomhed, da der iht. kommunalfuldmagtsreglerne ikke må overføres penge fra det skattefinansierede område til det brugerfinansierede område og omvendt.

Kommunale forsyningsvirksomheder skal hvile-i-sig-selv, og den kapital, som er i kommunale forsyningsvirksomheder, er forbrugernes kapital. Varmeforsyningsvirksomheder kan jf. varmforsyningsloven ikke lovligt ophobe kapital.

§ 2 c stk. 1 er derfor ikke nødvendig, og fra forbrugernes side vil en fjernelse eller lempelse af hvile-i-sig-selv ikke kunne anbefales, uden at tvangsmidlerne i varmforsyningsloven og tilslutningsbekendtgørelsen mv. og fjernes.

SDEs bemærkninger til § 2c, d og e:

SDE mener, at en kommunal, regional eller statslig sikkerhedsstillelse for lån til varme- eller kraftvarmevirksomheder skal gives på markedsmæssige vilkår, og under hensyntagen til den risiko, som kommunen, regionen eller staten påtager sig.

SDE mener ikke, at der kan stilles en kommunal, regional eller statslig garanti overfor långiver til el-produktionsudstyr, da el handles på et frit marked, der ikke er begrænset til Danmark.

SDE mener, at kommunalt ejede el- og/eller varmforsyningsvirksomheder skal være underlagt samme regler som alle andre el- og/eller varmforsyningsvirksomheder. Det er ikke rimeligt, at kommunalt ejede forsyningsvirksomheder får en finansieringsfordel i forhold til alle andre virksomheder indenfor samme branche, hverken når det gælder investeringer eller driftsaktiviteter.

SDE mener, at muligheden for at opnå kommunegaranti skal omfatte alle virksomheder, der leverer varme eller køling til et kollektivt forsyningsnet og det uanset, hvordan varme eller kølingen er produceret. En begrænsning overfor nogle teknologier er ikke fremmede for den grønne omstilling.

SDE mener, at kommunalt ejede varmforsyningsvirksomheder skal være omfattet af de samme regler for at opnå kommunegaranti for låneoptagelse som de andre virksomheder, der leverer samme ydelser/produkter.

SDEs bemærkninger til § 2f:

SDE mener, at kommuner skal have mulighed for at deltage i anden virksomhed, hvis denne virksomhed økonomisk, juridisk og organisatorisk er adskilt fra varmforsyningsvirksomheden. Virksomheden skal drives efter hvile-i-sig-selv reglerne, således at virksomheden ikke opbygger kapital pga. overpris på ydelser mv. leveret til varmforsyningsvirksomheden.

SDEs bemærkninger til § 2g:

SDE mener, at § 2g er unødvendig, og at kriterierne skal fastlægges og fremgår af de relevante paragraffer. Ejerne og forbrugerne skal have klare regler for, hvilke love og regler der gælder.

SDEs bemærkninger til § 5 stk. 2 nr. 2:

SDE mener, at bindingen til en bestemt type brændsel generelt skal ophæves, og at det er risikabelt, hvis der ikke af projekterne fremgår, hvad forventningerne til prisudviklingen til det valgte nye brændsel er minimum 5 år frem. Der er ingen grund til, at skabe en ny "fjernvarme skandale".

SDEs bemærkninger til § 20 c:

SDE mener, at aktiviteter udover distribution af varme skal være selskabsmæssigt adskilt. Det er ikke rimeligt, at varmforsyningerne skal bære den økonomiske risiko for andre aktiviteter end levering af varme. Det er således ikke nok med en regnskabsmæssig adskillelse, adskillelsen skal mindst være økonomisk, juridisk og organisatorisk.

SDE mener ikke, at ministeren skal have mulighed for at dispensere for ovenstående.

SDEs bemærkninger til § 20 d:

SDE mener, at varmedistributionsvirksomheder skal stille deres ydelser til rådighed for forbrugerne på betingelser, der mindst opfylder reglerne i EU's forbrugerbeskyttelsesdirektiv. Aftalen og hermed betingelserne skal være skriftlig og skal godkendes og underskrives af alle parter.

SDE mener ikke, at ministeren kan fastsætte regler, der forringer forbrugerbeskyttelsen iht. til EU's regler. Reglerne om forbrugerindflydelse skal fastlægges i den reviderede varmforsyningslov, så distributørerne og forbrugerne har klarhed over hvilke regler, der er gældende.

SDEs bemærkninger til § 21 stk. 6:

SDE mener, at det er på tide, at det bliver præciseret, at Energitilsynet skal føre tilsyn, men tilsynet må gælde for alle paragraffer vedr. budgetter, budgeteftersyn, anlægskartoteker, priser, leveringsbetingelser mv. (Varmeforsyningslovens kapitel 4)

SDE forventer, at Energitilsynet fremover ikke anvender en rimelighedsbetragtning, men overgår til at afgøre om forholdet/forholdene er lovlige eller ulovlige.

SDEs bemærkninger til § 22 stk. 1:

SDE mener, at reglerne om anmeldelser mv. skal fremgår direkte af loven, så både ejerne og forbrugerne kender reglerne.

SDEs bemærkninger til § 23 d stk. 3 punkt 2:

SDE mener, at reglerne skal være fastlagt i loven.

Byggeloven:

SDEs bemærkninger til § 6 stk. 1, litra j:

SDE er ikke sikker på, at Danmark lovligt kan fastsætte regler, der ikke er i overensstemmelse med EU's regler for det indre marked.

SDE mener, at et krav om installation af bygningsopvarmning baseret på vedvarende energi i såvel ny som bestående bebyggelse strider mod EU's indre marked, og at Danmark ikke kan forbyde installation af CE-mærkede opvarmningsanlæg.

På Sammensluttede Danske Energiforbrugeres vegne

Boe Carslund-Sørensen
Formand.

HØRINGSSVAR

ændring af lov om varmforsyning

1. Indledning

Formålet med dette notat er at redegøre for Konsortiet for etablering af Maabjerg Energy Concept I/S' bemærkninger til det fremsendte udkast til forslag til ændring af lov om varmforsyning mv. af 6. februar 2015.

Notatet skal ses i sammenhæng med den korrespondance og dialog, der har været med Energistyrelsen i forhold til at tilvejebringe det tilstrækkelige hjemmelsgrundlag for, at kommunalt ejede fjernvarmeforsyningsvirksomheder kan investere i, eje og drive moderne og miljørigtige varmeproduktionsanlæg, hvori indgår en samproduktion af 2. generationsbioethanol til afsætning til transportsektoren.

Derfor skal indledningsvis henvises tilbage til tidligere fremsendte notater og herunder drøftelse om de legale rammer bl.a. på møde den 26. september 2014.

Notatet har til formål at opregne Konsortiets konkrete bemærkninger til høringsudkastet – og set i lyset af ovennævnte proces også at komme med konkrete forslag til en regulering, som ikke fremgår af høringsudkastet.

2. Fastlæggelse af begrebet ”tilknyttet virksomhed”

Det er Konsortiets opfattelse, at høringsudkastets definition af ”tilknyttet virksomhed” og beskrivelsen heraf i bemærkningerne er for snæver.

En vedtagelse af lovforslaget i den foreliggende form vil i praksis virke som en barriere for videreudviklingen og etableringen af moderne energiproduktionsanlæg, hvor der som et led i varmeproduktionen også produceres andre former for energi.

Som beskrevet i tidligere fremsendte notater vil en realisering af MEC-projektet indebære, at der etableres en integreret samproduktion med udnyttelse af mange restprodukter imellem henholdsvis biogasanlæg, kraftvarmeanlæg og bioethanolanlæg.

Konsortiet vil i den sammenhæng kunne eftervise, at varmeproduktionen på det integrerede bioraffinaderi samfundsøkonomisk set vil være det mest hensigtsmæssige valg af varmeproduktionsform.

På den baggrund henstiller Konsortiet til, at begrebet ”tilknyttet virksomhed” på ovenstående punkt får en bredere definition end i høringsudkastet, hvor der lægges

op til en meget snæver afgrænsning, som udelukkende tager udgangspunkt i en kodificering af kommunalfuldmagtens principper.

Konkret kan det foreslås, at der i lovforslaget indsættes en ny bestemmelse - eksempelvis som et nyt stk. 7 i § 2f med følgende indhold:

"Udover varetagelse eller deltagelse i virksomhed omfattet af stk. 1 kan kommuner deltage i energiproduktionsanlæg, hvor der sker en samtidig produktion af varme, el, gas og biobrændstoffer. Det er en forudsætning, at den kommunale deltagelse primært er begrundet i sikring af varmeproduktion og fremføring af varmen til varmekonsumenter i kommunen, og at virksomheden udøves på kommercielle vilkår i selskaber med begrænset ansvar."

3. Udvidelse af definitionen af kollektive varmforsyningsanlæg

Som et led i forslaget ovenfor i afsnit 2 om at tillade indirekte kommunal deltagelse i integreret energiproduktionsanlæg foreslår Konsortiet, at produktionen af biobrændsler på et integreret energiproduktionsanlæg som beskrevet også omfattes af definitionen af "kollektive varmforsyningsanlæg". Efter § 2, stk. 1 nr. 5 kan eventuelt som nyt nr. 5 indsættes (ændringen er understreget):

§ 2, stk. 1. "Ved kollektive varmforsyningsanlæg forstås virksomhed, der driver følgende anlæg med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand, jf. dog stk. 2:.....,

[...]

.....nr. 5. Anlæg til produktion af biomassebaserede brændsler, der anvendes på kollektive varmforsyningsanlæg, forudsat produktionen sker i integreret samproduktion med et eller flere andre kollektive varmforsyningsanlæg.

Ved en imødekommelse af forslaget bør det overvejes at ændre varmforsyningslovens § 20, b, stk. 1, således at biomassebaserede brændsler produceret på integrerede kollektive varmforsyningsanlæg også omfattes af adgangen til indregning af et kontrolleret overskud.

Bestemmelsen i varmforsyningslovens § 2, stk. 4, som medfører, at kraftvarmeanlæg med en effekt på over 25 MW ikke omfattes af definitionen af "kollektive varmforsyningsanlæg" er historisk og udgør en barriere i forhold til MEC-projektet. Derudover udgør bestemmelsen også en barriere i forhold til anvendelsesområdet for de i høringssudkastet foreslåede regler om kommuners adgang til at

deltage i virksomhed med nær tilknytning til virksomhed omfattet af § 2b. Det forekommer ikke hensigtsmæssigt.

Konsortiet foreslår derfor følgende tilføjelse som 2. punktum i § 2, stk. 5:

”Klima-, energi- og bygningsministeren kan dog konkret beslutte, at kraftvarmeanlæg med en effekt på over 25 MW – men under 30 MW – skal omfattes af definitionen af kollektive varmforsyningsanlæg i stk. 1.”

Energistyrelsen
Center for Forsyning
Amaliegade 44
1256 København K

Hørsholm, 4. marts 2015
433.30, KVF/JDW/crp

e-mail: rvn@ens.dk; ens@ens.dk

Høring vedr. ændring af Lov om varmforsyning og Byggeloven, DGC høringssvar

I henhold til mail modtaget fra Renée van Naerssen (rvn@ens.dk) dateret 6. februar 2015 kl. 14:34 fremsender vi nedenstående høringssvar fra DGC vedr. ændring af Lov om varmforsyning og byggeloven med frist 4. marts 2015.

Efter at have gennemgået høringsudkastet om ændring af diverse kommunale rettigheder, garanti-stillelser og kompetencer skal vi fremhæve følgende med hensyn til kraftvarme:

- Det fremgår, at man agter at udvide antallet af decentrale naturgasfyrede KV-værker, hvor der må foretages en supplerende varmeproduktion på biomassekedel. En sådan produktionsomlægning tilbage til separat produktion af el og varme på værkerne betyder, at man mister brændselsbesparelsen ved samproduktionsfordelen på sædvanligvis 30 – 40 %. Det resulterende brændselsforbrug stiger således, lokalt som nationalt.

Kommentar til side 3 midtfor, ”3”, stk. 2, 1):

- Hvis man ønsker at adskille regnskaber for el og varme, vil dette kræve øget administration. Dvs. man kan forvente højere forbrugerpriser.
- Det er vanskeligt forlods at sikre, at alle (adskilte) aktiviteter giver overskud eller balancerer hvert eneste år. Man kan komme i den situation, at man grundet lave elafregningspriser slet ikke kommer i vanlig drift på elmarkedet. Man vil da stå tilbage med nul i indtægt og med en række faste udgifter, hvor sidstnævnte resulterer i, at regnskabet ender i minus for dette år. Skal man endegyldigt sikre sig mod et sådant muligt årligt minus, skal man ikke være på elmarkedet. Dvs.

en afvikling af kraftvarmen, samproduktionen/brændselsbesparelsen og den fleksible el-/varme-
produktion.

- Der synes at ligge en uklarhed i angivelsen side 3, punkt 2, § 5, stk. 2, nr. 2: Skal man opfylde mindst 1 eller alle de oplistede 4 kriterier?

Efter at have gennemgået høringsudkastet om ændring med hensyn til individuel opvarmning skal vi fremhæve følgende:

- Der står i udkastet, at der godt må installeres naturgaskedel, der anvender biogas. Det bør efter DGC's opfattelse ikke være afgørende, hvilket net gasfyret er koblet til, men der bør i stedet rejses krav om, at der på fyret alene benyttes VE-gas, og dette dokumenteres ved brug af VE-gascertifikater. DGC skal indstille, at dette ændres, således at den glidende overgang til VE-gas i gasnettet, som ligger i de scenarier, Energistyrelsen arbejder med, også bliver mulig i praksis.
- Det er tilfredsstillende set fra DGC's side, at det tidligere forbud mod bl.a. gasfyrede kedler erstattes af, at forsyning skal baseres på vedvarende energi. Det må vel også omfatte kombinerede teknologier, hvor VE-teknologier som varmepumper og solenergianlæg er kombineret med gaskedel. Et forbud mod den slags kombinerede løsninger ville heller ikke give mening, både fordi de indgår i Energistyrelsens seneste version af Teknologikataloget og de igangværende demonstration projekter til fremme af varmepumper (finansieret af Energistyrelsen) og sidst, men ikke mindst, fordi de vil bidrage til at sikre optimalt samspil mellem el- og gasnettet.
- Et eventuelt forbud eller tolkning mod kombinerede teknologier, hvor en gaskedel kombineres med en elvarmepumpe, vil betyde en markant forringelse af det nuværende gasnets muligheder som buffer for den store variation i produktion af vindmøllestrøm, der allerede ses i dag, og hvor variationen vil være endnu mere markant i fremtiden. Den slags "Smart Grid"-løsninger bør derfor fremmes også i nybyggeri og i forbindelse med tilbygning for herved at øge anvendelsen af grøn vindmøllestrøm.
- I høringsudkastet står der ikke noget specifikt om de højeffektive gasbaserede varmepumper og små kraftvarmeanlæg, der også indgår i Energistyrelsens Teknologikatalog, og som med det kommende Ecodesignmærke vil opnå op til A+++! Dette er tilfredsstillende, idet et evt. forbud mod sådanne ville stride mod et overordnet dansk ønske om at implementere de mest energieffektive og fleksible løsninger i fremtidens byggeri, herunder tilbygninger.

Vi uddyber naturligvis gerne vores bemærkninger til ovennævnte.

Med venlig hilsen

DANSK GASTEKNISK CENTER a/s

Karsten Vinkler Frederiksen

Leder af forretningsområderne Villakedler og Små gasapparater

Jan de Wit

Leder af forretningsområde Kraftvarme og industriel gasanvendelse

Vedvarende Energis kommentar til ændring af lov om varmforsyning og byggeloven (Kommuners varmforsyning, fjernvarme og bygningsopvarmning på vedvarende energi)

Vedvarende Energi støtter at kommuners hjemmel til at drive varmforsyning og give kommunegaranti til varmforsyning udvides til kollektiv varmforsyning til procesvarme.

Vedvarende Energi støtter også at forholdene for nødlidende varmforsyninger forbedres. Vi mener dog at det skal prioriteres at de bruger nationale brændsler, solvarme, samt elektriske varmepumper med varmelagre, som sikrer at de primært vil blive anvendt i perioder med meget vindkraft og lav elpris. Derfor mener vi ikke mulighederne skal udvides for at bruge træpiller til fjernvarme, idet træpiller i Danmark primært er en importeret energikilde. Vi foreslår derfor at muligheden for at overgå til biomassevarme reserveres til flis-og halmfyrede anlæg. Samtidig foreslår vi at der tillades større kedler, 1,5 - 2 MW, for halmfyrede anlæg. Endvidere foreslår vi at muligheden for at installere eldrevne varmepumper med store varmelagre samt solvarme forbedres ved at sådanne installationer på de udvalgte (nødlidende) værker dispenseres fra de samfundsøkonomiske krav, hvis der i stedet med et projekt sikres en væsentlig forbedring af brugerøkonomien. Endelig mener vi, der bør sikres en økonomi for en række udvalgte kraftvarmeværkers kraftvarmeanlæg, så de kan opretholde kraftvarmeanlægget som spidslast til at sikre elforsyningen fremover.

Vi kan også støtte at kravet om at der udenfor kollektivt forsynede områder ikke må varmforsynes med oliefyr, suppleres med et krav om at der i disse områder skal anvendes vedvarende energi. Vedvarende energi skal også omfatte elektriske varmepumper.

Uddybning og flere oplysninger ved politisk koordinator Gunnar Boye Olesen

Klosterport 4 E, 1.sal

DK - 8000 Aarhus C

Tel: +45 86 76 04 44

www.ve.dk

D 4. marts 2015

R Gunnar Boye Olesen

E olesen@ve.dk

Tek.: +45 86760444

Fax+4586227096

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Att: Renée van Naerssen

Dok. ansvarlig: CDW
Sekretær: ILA
Sagsnr: s2015-220
Doknr: d2015-2924-5.0
4. marts 2015

Dansk Energi hørings svar til 'Udkast til forslag til ændring af lov om varmeforsyning og byggeloven'

Dansk Energi takker for muligheden for at give vores holdning til kende omkring ovenstående høring. Vi har et par enkelte kommentarer.

Høringen lægger op til en selskabsmæssig opdeling af el- og varmeøkonomi ved kraftvarmeproduktion. Det er for Dansk Energi svært at vurdere, hvorvidt forslaget alene har konsekvenser af mindre karakter eller om der potentielt kan være tale om meget omfattende konsekvenser, herunder konsekvenser for bl.a. nuværende varmekontrakter, som tegnes mellem varmeproducenter og varmekunder. Dansk Energi vil derfor anbefale, at konsekvenserne af den selskabsmæssige opdeling af el- og varmeøkonomien i kraftvarmeproduktion belyses og analyseres yderligere i samarbejde med branchen.

Udvidelsen af barmarksordningen synes at ske meget 'mekanisk', forstået på den vis, at alle selskaber, som indgår i udvidelsen netop er de dem, som ligger højest i Energitilsynets varmemprisstatistikker. Men de faktiske forhold, som gør sig gældende for nogle af disse selskaber, kan i realiteten være meget forskellige. Listen over nye selskaber indeholder eksempler på selskaber, der ligger forholdsvist fjernt fra grundtanken bag barmarksværksordningen, nemlig selskaber med høje varmepriser som følge af begrænset skalafordel i produktionen samt et stort ledningstab.

Konkret er der selskaber, der står for en varmeforsyning, som er mange gange større end de 8.000 MWh, som kan produceres på den 1 MW biomassebaserede enhed, som der gives tilladelse til. Disse selskaber vil sandsynligvis ikke løse deres underliggende problem med høje varmepriser med en biomassekedel. Udvidelsen omfatter selskaber hvis primære funktion i dag er primært distributionsselskaber, og som derfor ikke får glæde af en biomassekedel, fordi de kun i meget begrænset omfang producerer varme.

I begge tilfælde bør Energistyrelsen overveje, om ikke kriterierne for at indtræde i barmarksordningen kan udformes på anden vis, således at de selskaber, som omfattes af udvidelsen, i højere grad svarer til ånden i barmarksordningen.

Med venlig hilsen
Dansk Energi

Christian Dahl Winther

Christian Dahl Winther

LANDSBYGGEFONDEN

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Høringssvar vedrørende udkast til forslag til ændring af lov om varmforsyning og byggelov (kommuners adgang til varetagelse af varmforsyningsvirksomhed bygningsopvarmning på vedvarende energi m.v.)

Styrelsen har den 6. februar 2015 fremsendt udkast til forslag til ændring af lov om varmforsyning og byggelov (kommuners adgang til varetagelse af varmforsyningsvirksomhed bygningsopvarmning på vedvarende energi m.v.) i høring.

Lovændringen i byggeloven vedrører primært følgende:

Krav om installation af bygningsopvarmning baseret på vedvarende energi i såvel ny som bestående byggeri.

I bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser (til § 2) er anført følgende:

Med forslaget til nyaffattelse af lovens § 6, stk. 3, litra j, kan klima-, energi- og bygningsministeren fastsætte regler i bygningsreglementet om installation af bygningsopvarmning baseret på vedvarende energi i såvel nye bygninger, uanset beliggenhed, som i eksisterende bygninger, der ligger i et område forsynet med kollektiv varmforsyning.

Ændringen betyder endvidere, at ministeren får mulighed for at fastsætte regler om installation af bygningsopvarmning baseret på vedvarende energi i eksisterende bygninger, der ligger i områder med fjernvarme eller individuel naturgasforsyning som alternativ. Det vil sige bygninger, som ligger i et område, der af kommunalbestyrelsen efter lov om varmforsyning er udlagt til kollektiv varmforsyning.

Eksisterende almene boliger som ligger i et område, der af kommunalbestyrelsen efter lov om varmforsyning er udlagt til kollektiv varmforsyning, kan i givet fald fremover blive pålagt at etablere installation af bygningsopvarmning baseret på vedvarende energi, hvilket i flere situationer kan bevirke merudgifter.

Studivestrate 50
1554 København V

Telefon 3376 2000
Telefax 3376 2005

lbf@lbf.dk
www.lbf.dk

CVR nr. 62 47 54 12

4. marts 2015

Vor ref.: BRK/FMA

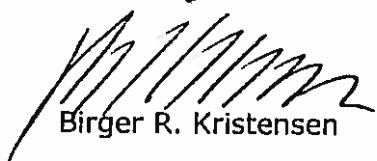
Ligeledes i bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser (til § 2) er anført følgende:

Bestemmelsen har ikke til hensigt at finde anvendelse ved almindelig vedligeholdelse af en fossil opvarmningsform som f.eks. oliefyr. Det vil dermed fortsat være muligt at foretage mindre reparationer uden at blive omfattet af bestemmelsen. Bestemmelsen finder dermed alene anvendelse i forbindelse med nyinstallation og omfattende reparationer på en fossil opvarmningsform, hvor f.eks. kedlen på et oliefyr udskiftes, således det kan sidestilles med nyinstallation af oliefyr.

Landsbyggefonden finder, at der er behov for en præcisering af definitionerne "væsentlige ombygninger", " mindre reparationer" og " omfattende reparationer" (udover udskiftning af f.eks. kedel på et oliefyr). En præcisering vil sikre en ensartet myndighedsbehandling landet over, og dermed sikre forståelsen imellem bygnings-ejer/ansøger og bygningsmyndighed, ligesom den vil sikre bygnings-ejers beslutningsgrundlag inden et renoveringsarbejde påbegyndes.

Angivelsen "vedvarende energi" er ligeledes fuldstændig ubestemt-melig som betegnelse. Ubestemmeligheden kan naturligvis også op-fattes positivt, men der forudses igen forskelle i lokale bygnings-myndigheders opfattelse af betegnelsen og dermed unødige uover-ensstemmelser imellem bygningsejer og myndighed.

Med venlig hilsen
LANDSBYGGEFONDEN

Birger R. Kristensen

Finn Lykkegaard-Madsen

Energistyrelsen
Att.: Renée van Naerssen

NGF Nature Energy
Ørbækvej 260
5220 Odense SØ
Tlf.: +45 63 15 64 15

info@natureenergy.dk
www.natureenergy.dk

4. marts 2015

Høring af udkast til forslag til ændring af varmforsyningsloven og byggeloven

Vedrørende ændringen af byggelovens §6, stk. 1, litra j, ser NGF Nature Energy meget positivt på ændringen, som fremover fremhæver, hvad det er man ønsker fremfor at udelukke nogle få enkelte teknologier.

Når/hvis "litra j" skal implementeres i bygningsreglementet er det vigtigt at sikre, at VE-gas som biogas, vil kunne forstås som køb af biogascertifikater, i den situation hvor biogas leveres som opgraderet biogas via gasnettet. Tilsvarende vil der kunne stilles krav i forbindelse med el- eller gasdrevne varmepumpeløsninger, at der samtidig købes certifikater/VE-beviser for den mængde el/gas, varmepumpen anvender. Derigennem kan det sikres, at det er en grøn løsning der installeres.

Venlig hilsen

NGF
nature
energy

Mette Hansen
Afdelingsleder for Interessevaretagelse
Mobil: +45 41 62 40 48
E-mail: msh@natureenergy.dk

NGF Nature Energy
Ørbækvej 260
DK-5220 Odense SØ
Tlf.: +45 63 15 64 15
E-mail: info@natureenergy.dk

www.natureenergy.dk

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K
Att: Renée van Naerssen

DONG Energy A/S
Nesa Allé 1
2820 Gentofte
Danmark

Tlf. +45 99 55 11 11
Fax +45 99 55 00 11

www.dongenergy.dk
CVR-nr. 36 21 37 28

Høringssvar udkast til ændring af lov om varmforsyning og byggeloven

DONG Energy takker for muligheden for at afgive høringssvar til udkast til forslag til ændring af lov om varmforsyning og byggeloven (Kommuners adgang til varetagelse af varmforsyningsvirksomhed og bygningsopvarmning på vedvarende energi m.v.).

4. marts 2015

Vores ref. LMJEP
lmjep@dongenergy.dk
Tlf. 99558754

DONG Energys kommentarer vedrører §1, stk. 3 (§20c i VFL) angående selskabsmæssig opdeling af el- og varmeøkonomi ved kraftvarmeproduktion

Ang. § 1, stk. 3 (§20c i VFL)

3. Efter § 20 b indsættes:

»§ 20 c. Aktiviteter omfattet af § 20 skal være selskabsmæssigt adskilt fra andre aktiviteter, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Aktiviteter omfattet af lov om elforsyning, § 3, stk. 2, i lov om fjernkøling, levering af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas, der ikke er omfattet af § 20, og et affaldsforbrændingsanlægs aktiviteter forbunden med affaldshåndtering, må udøves sammen med aktiviteter omfattet af § 20, hvis

- 1) aktiviteterne holdes regnskabsmæssigt adskilt fra aktiviteterne omfattet af § 20, og
- 2) virksomhedens udgifter og indtægter på de forskellige aktiviteter hver for sig balancerer eller giver overskud.

§ 20c foreslår at indføre regulering af kraftvarmevirksomheders organisation i forhold til prisregulering. Forslaget stiller krav til selskabsmæssig adskillelse af fx el- og varmeøkonomi i et kraftvarmeværk og at økonomien i begge selskaber/regnskabsenheder skal balance eller give overskud. Forslaget begrundes i at det vil være hensigtsmæssig i forhold til at klarlægge mulighederne for kommunal garantistillelse.

DONG Energy vil rette opmærksomhed på en række uklarheder i lovforslaget, der gør at det for DONG Energy ikke er muligt at tage stilling til konsekvenserne af forslaget:

1. Det er uklart om den selskabsmæssige og/eller regnskabsmæssige adskillelse kun skal ske i forhold til priseftersyningen til Energitilsynet eller om kravet også gælder selskabets generelle regnskab/organisationsopbygning.

2. Det er uklart hvilket betydning de foreslåede krav om fordeling af el- og varmeøkonomi har på nuværende varmekontrakter, hvor der er fastlagt principper for omkostningsfordeling, og på baggrund af er fortaget massive investeringer i biomassekonvertering af centrale anlæg. Denne uklarhed skal ses i lyset af bemærkningen på side 25 i lovforslaget, hvor det fremgår at det forventes at der vil blive fastlagt regler om fordeling af fællesomkostninger på el- og varmeøkonomi.
3. Det er uklart hvilken betydning krav om overskud har for nuværende varmekontrakter, herunder dækning af omkostninger ved produktion af varmebunden elproduktion, og hvordan et krav om overskud hænger sammen med at der i disse år opleves driftsøkonomisk underskud på el-forretningen i en række kraftvarmeværker.

Generelt mener DONG Energy, at det er afgørende at præcisering og ændringer af regler på varmeforsyningsområdet gennemføres under hensyn til investeringer foretaget i varmeforsyningsanlæg. DONG Energy vil på baggrund af energiaftalen fra 2012 investere mere end 3 mia. kr. i ombygning af flere centrale anlæg ud fra eksisterende rammer i fjernvarmeforsyningen. Herunder er varmekontrakterne, der er indgået mellem DONG Energy som varmeproducent og forsyningsselskaberne som varmekunde, helt afgørende for de gennemførte investeringer.

I varmekontrakterne fastlægges fordeling af variable og faste omkostninger mellem den producerede el og varme. Varmekontrakterne indgås for ca. 15-20 år og princippet for omkostningsfordelingen ligger fast i denne periode.

Baggrund

DONG Energy driver en række centrale kraftvarmeværker. Regnskabsmæssigt drives anlæggene af DONG Energy Thermal Power A/S. Regnskabet for varmeøkonomien eftervises årligt til Energitilsynet. Til det formål fordeles omkostninger og indtægt på hhv. el- og varmeøkonomi og det eftervises at indtægten ikke overstiger de nødvendige omkostninger til varmeproduktion.

I varmeregnskabet holdes økonomien i DONG Energys kraftvarmeværkers el-forretning adskilt fra varmeøkonomien efter de varmekontraktens fastlagte principper og et evt. underskud eller overskud i el-forretningen indgår i DONG Energy Thermal Powers økonomi.

DONG Energy anvender ikke kommunal garantistillelse, men varmekunden (forsyningsselskabet) betaler en del af investeringerne i varmedelen af anlægget ved hjælp af kommunal garantistillelse.

Forslag

Hvis der er behov for at ændre og præcisere reglerne om omkostningsfordeling mellem el og varmeproduktionen, bør dette ske under hensyntagen til af gældende aftaler og rammer for ikke at skabe usikkerhed om

investeringsklimaet i branchen. En fastlæggelse af metoder for fordeling af omkostninger på el- og varmeøkonomi bør analyseres grundigt inden en eventuel implementering. Denne analyse bør inddrage gældende aftaler og kan med fordel foretages i samarbejde med branchens aktører. DONG Energy bidrager gerne til dette arbejde.

Vores ref. LMJEP

Med venlig hilsen
Lykke Mulvad Jeppesen

DONG Energy

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Att. Renée van Naerssen

Sagsansvarlig
Pernille Aagaard Truelsen
Advokat (L), ph.d.

Sagsbehandler
Asger Janfelt
Advokat

Aboulevarden 49, 4. sal
8000 Aarhus C

Telefon: 86 18 00 60
Mobil: 25 29 08 43

J.nr. 11989

aj@energiogmiljo.dk
www.energiogmiljo.dk

CVR: 31135427

4. marts 2015

Vedr. udkast til forslag til ændring af varmforsyningsloven mv. (kommuners adgang til varetagelse af varmforsyningsvirksomhed mv.), Energistyrelsens j.nr. 2008/2015-0018

Energistyrelsen har den 6. februar 2015 sendt ovennævnte udkast til lovforslag i høring.

Jeg skal på vegne af Kalundborg Forsyning A/S, som er et af Kalundborg Kommune ejet selskab, hermed fremsætte forsyningens bemærkninger til lovudkastet, da dette har relevans for et aktuelt projekt om ny damp- og varmeproduktion i Kalundborg.

Kalundborg Forsyning A/S er en kommunalt ejet varmforsyningsvirksomhed, der varetager (rum)varmforsyning til ca. 4.900 husstande samt 10 større virksomheder i og omkring Kalundborg By. Selskabet fungerer i princippet som et ledningsselskab, idet varmen leveres fra det kulbaserede centrale kraftvarmeværk Asnæsværket under DONG Energy A/S. Asnæsværket producerer desuden procesvarme i form af damp til en række af områdets industrivirksomheder. Leverancen af damp til proces sker direkte fra DONG Energy A/S til industrivirksomhederne.

Den nugældende varmeleveringsaftale fra Asnæsværet er opsagt til udløb per 31. december 2017. Kalundborg Forsyning A/S påtænker i samarbejde med industrivirksomhederne herefter at etablere dampproduktion til forsyning af virksomhederne med procesvarme. En væsentlig del af produktionskapaciteten dampproduktionsanlægget skal desuden fungere som spids- og reservelast for fjernvarmen.

Samtidig udnyttes overskudsvarmen fra industriproduktionen som fjernvarme. Mængden af overskudsvarme, der er til stede i Kalundborg vil kunne dække hele fjernvarmens grundlastbehov, også selvom fjernvarmenettet udvides til at omfatte en række nærliggende olielandsbyer. Endvidere vil overskudsvarmen fra Statoil kunne udnyttes blot ved brug af veksleranlæg, idet temperaturen er så høj at der ikke kræves et varmepumpeanlæg. Dette begrænser

både anlægs- og driftsomkostninger samt klimapåvirkning ved udnyttelsen af denne varme. Samproduktionen af procesvarme og spidslast er med til at reducere anlægs- og driftsomkostninger. Dermed sikres den selskabs- og samfundsøkonomiske konkurrencedygtighed sammenlignet med et system, hvor varmen til proces og rumopvarmning produceres kumulativt.

Kommuner antages med hjemmel i kommunalfuldmagtsreglerne at kunne deltage i varmforsyningsvirksomhed, hvis der er tale om et kollektivt varmforsyningsanlæg omfattet af varmforsyningslovens § 2. Definitionen af kollektiv varmforsyningsvirksomhed omfatter imidlertid ikke anlæg, hvor mere end 50 pct. af energiproduktionen går til procesvarme. Kommunal deltagelse ved etablering og drift af sådanne anlæg er i dag således ikke mulig efter kommunalfuldmagtsreglerne.

Det følger heraf, at projektet for ny damp- og varmforsyning i Kalundborg ikke kan gennemføres af Kalundborg Forsyning A/S inden for rammerne af selskabets nuværende organisation. Udnyttelse af overskudsvarme kræver tilknyttet reserve og spidslast og den fås (samfundsøkonomisk og selskabsøkonomisk) billigst på dampanlægget frem for på et separat anlæg. For effektivt at understøtte denne mulighed skal forsyningen eje det samlede system.

Kalundborg Forsyning A/S bifalder på den baggrund, at lovforslaget med indsættelsen af en ny bestemmelse i varmforsyningslovens § 2 b, stk. 1, nr. 3, giver kommuner hjemmel til alene eller sammen med andre i selskabsform at varetage bl.a. produktion og levering af varme til procesformål under opfyldelse af visse betingelser. Efter den foreslåede bestemmelse i § 2 b, stk. 1, nr. 3, litra c, er en af betingelserne, at den pågældende produktion mv. ikke udgør virksomhedens hovedformål.

Energistyrelsen kan efter den foreslåede ny bestemmelse i varmforsyningslovens § 2 g, stk. 2, imidlertid dispensere fra kriterierne i §§ 2 b-2 f for kommuners varetagelse af varmforsyningsvirksomhed mv., hvis særlige hensyn tilsiger det.

Lovforslagets bemærkninger til § 2 g nævner netop procesvirksomhed som eksempel på et tilfælde, hvor ministeren ved konkret afgørelse vil kunne give en kommune mulighed for at varetage andre former for varmevirksomhed.

Det gælder ifølge lovbemærkningerne navnlig i den situation, hvor en kommunal varmforsyningsvirksomheds hovedformål med tiden ændrer sig, f.eks. fordi der kommer flere potentielle proceskunder, eller fordi rumvarmekunderne overgår til anden forsyning eller sparer på energien. For at forebygge, at kommunen i den situation skal nægte at forsyne flere proceskunder eller sælge (sin andel i) i varmforsyningsvirksomheden, vil ministeren ifølge lovbemærkningerne således kunne træffe afgørelse om, at kommunen må beholde (sin andel i) virksomheden og vil kunne drive denne videre, selvom der ikke længere er tale om et kollektivt varmforsyningsanlæg.

Kalundborg Forsyning A/S går ud fra, at dispensationsadgangen således også vil kunne omfatte forsyningens deltagelse i det aktuelle projekt for ny damp- og varmforsyning i Kalundborg, hvor der netop sker en tilgang af proceskunder til en allerede eksisterende varmforsyningsvirksomhed.

Hertil kommer, at forsyningens deltagelse i det samlede projekt vil muliggøre en effektiv udnyttelse af overskudsvarmen fra virksomhedernes produktion i overensstemmelse med projektets formål.

Formålet med projektet er således ikke kun at forsyne virksomhederne med procesvarme, men også at sikre grundlaget for den fremtidige varmforsyning i Kalundborg via udnyttelse af overskudsvarme i fuld overensstemmelse med de hensyn, der ligger bag EU's energieffektivitetsdirektiv.

Kalundborg Forsyning A/S har som bekendt allerede drøftet projektet med Energistyrelsen ved tidligere lejligheder. Forsyningen har også rettet henvendelse til Økonomi- og Indenrigsministeriet, som ved brev af 23. september 2014 (sagsnr. 2014-16082) oplyste, at Energistyrelsen ville lade henvendelsen indgå i styrelsens overvejelser om, hvorvidt andre former for varmforsyning end de anførte i § 2 i varmforsyningsloven skulle omfattes af det lovforslag om ændring af varmforsyningsloven, der altså nu er sendt i høring.

På den baggrund går Kalundborg Varmeforsyning A/S ud fra, at dispensationsadgangen også vil kunne omfatte forsyningens deltagelse i projektet for ny damp- og varmforsyning i Kalundborg, både for at kunne rumme tilgangen af de ny proceskunder til den eksisterende varmforsyningsvirksomhed, og fordi forsyningens deltagelse effektivt vil understøtte muligheden for at udnytte overskudsvarmen fra de pågældende virksomheder til fjernvarmeformål i overensstemmelse med de hensyn, der ligger bag EU's energieffektivitetsdirektiv.

Med venlig hilsen

Pernille Aagaard Truelsen

København den 4. marts 2015

HOFOR
Ørestads Boulevard 35
2300 Kbh S
Att. Energiplanlægger Rune Nielsen, runi@hofor.dk

Høringssvar til foreslåede ændringer i Varmeforsyningsloven

Nærværende høringssvar fra HOFOR falder i to dele. Første del omhandler overordnede bemærkninger af omkostningsfordelingen på kraftvarmeværker, mens anden del udelukkende er fjernkølings-specifikke forhold.

Vi bidrager gerne i det videre forløb.

Overordnede bemærkninger til omkostningsfordelingen på kraftvarmeværker

Regulering af omkostningsfordelingen mellem el og varme på kraftvarmeværker

Det fremgår af høringen, at Energistyrelsen via bekendtgørelser vil regulere omkostningsfordelingen mellem el og varme, så Energitilsynet har et klarere administrationsgrundlag. Det kan have betydelige konsekvenser for finansieringen af investeringer og deraf følgende varmekontrakter for HOFOR og andre aktører.

HOFOR finder, at det er svært at kommentere på, hvad konsekvenserne af ændringerne i lovgivningen er, når det foreløbig kun er rammerne og ikke indholdet, der er beskrevet. Vi har dog nogle generelle kommentarer.

HOFOR synes, at det er uhensigtsmæssigt at fastlægge helt faste regler om fordeling af omkostninger mellem el- og varme. Det skyldes, at nuværende som kommende produktionsanlæg til el og varme, der er i Danmark, har vidt forskellig teknisk konfiguration og forskelligt brændselsvalg og indgår i varmesystemer, der er meget forskellige. Samtidig ved vi, at rammebetingelser, brændsels- og elpriser med videre ændrer vilkårene for energiproduktion løbende. Det er centralt for både selskabs- og samfundsøkonomi, at anlæggene har mulighed for at dynamisk at tilpasse sig disse ændringer. Derfor er det nødvendigt at have mulighed for forskelligartede modeller for deling af investeringsomkostningerne mellem el og varme, der kan understøtte den specifikke situation.

I dag er fordelingen af omkostninger mellem el og varme en del af varmekontraktforhandlingerne, og med indførselen af fordeling af afgiftsfordelen mellem el- og varmesiden i Varmeforsyningsloven i 2012 blev indført en større frihed i forhandlingerne. Denne frihed vil vi gerne fastholde, og det er vigtigt, at den ikke indskrænkes i den kommende regulering.

Vi mener i øvrigt, at det vil være en fordel, hvis det i lovgivningen tydeliggøres, at overskud fra elsiden af kraftvarmeproduktionen udover at tillægges egenkapitalen også kan bruges til at indregne i varmepriserne. Dette vil gøre det nemmere at sikre en samlet optimering og udnyttelse af samproduktion mellem el og varme. Det passer til den nuværende situation, hvor kraftvarmeverker i højere grad end tidligere etableres og drives i forhold til varmesiden.

Modeller for reguleringen

HOFOR ser forskellige muligheder for den kommende regulering, der hver især vil have fordele frem for en fast regulering.

Fx kan reguleringen udformes som overordnede principper og check-punkter, som Energitilsynet kan bruge i sit tilsyn af for eksempel varmekontakter og ved vurdering af elsiden på kraftværkerne. Det vil øge Energitilsynets mulighed for at administrere på et ensartet grundlag.

Supplerende mulighed er, at Energitilsynet i højere grad tager stilling til varmekontrakter og omkostningsfordelinger efter en rimelighedsvurdering. Dette vil dog kræve, at Energitilsynet bliver styrket, således at der er ressourcer og kompetencer til at bedømme de specifikke forhold for det enkelte værk.

Reguleringsprocessen

Forventningen til en kommende omkostningsregulering kan have den konsekvens, at det bliver sværere at foretage investeringer i kraftvarme, mens reguleringen udformes.

HOFOR opfordrer derfor til, at arbejdet med den kommende regulering påbegyndes hurtigst muligt og i tæt samarbejde med både selskaber og organisationer, der vil blive berørt.

Desuden peger vi på, at det er vigtigt at sikre, at ny- og reinvesteringer ikke sættes i stå mens reguleringen er under udarbejdelse. Det er derfor nødvendigt, at Energitilsynet fortsat kan behandle kontrakter, omkostningsfordelinger mv. mens arbejdet med omkostningsreguleringen pågår.

Specifikke forhold vedrørende fjernkøling

I de specifikke kommentarer vedrørende fjernkøling tages udgangspunkt i HOFORs erfaringer med det Københavnske fjernkølingsmarked og den gældende lovgivning på området.

HOFOR har, som den største fjernkølingsproducent og som en af de mest erfarne aktører i Danmark, et indgående kendskab til markedsforholdene og erfaringer vedrørende fjernkøling, både hvad angår de reguleringsmæssige aspekter og de virksomhedsøkonomiske forhold. HOFOR har siden 2009 vist, at et fjernkølingsforetagende kan fungere og udvikle sig på markedsvilkår. I 2013 havde virksomheden en egenkapital på 82,8 mio. kr. og en nettoomsætning på 23,6 mio. kr. Der blev i 2013 etableret en ny kølecentral nær Københavns Rådhus. Ved udgangen af 2014 havde HOFOR 42 leveringsaftaler svarende til ca. 41 MW fjernkøling.

HOFOR ser meget positivt på de foreslåede ændringer i Lov om Varmeforsyning og Byggeloven, der bibeholder krav om at fjernkølingsselskaber skal operere på markedsvilkår i selvstændige selskaber. HOFOR mener, at man ved fortsat kun at kræve en regnskabsmæssig opdeling risikerer, at fx et evt. underskud hos fjernkøleforretningen i praksis kan blive dækket af fjernvarmeforbrugerne. HOFOR mener desuden, at det er af fundamental betydning for udviklingen af fjernkølingsbranchen, at de grundlæggende rammevilkår bibeholdes.

Ud fra et forsyningsmæssigt hensyn er fjernkøling et produkt med begrænset kundepotentiale. Dette skyldes markedsforholdene, som er givet ved relativt få potentielle kunder, idet fjernkøling primært leveres til erhvervsbygninger og offentlige ejendomme. Derudover skal ejendommene helst være samlet indenfor et tæt geografisk område, således at det bliver attraktivt for både kunden og forsynings-selskabet at få fjernkøling. Det lader sig derfor bedst organisere gennem almindelige markedsvilkår, hvor udbud og efterspørgsel sikrer den mest effektive produktion og udbredelse, samt incitamentsregulering mellem ligeværdige professionelle aktører.

En fuldstændig ejermæssig uafhængighed for fjernkøling giver den største sikkerhed for, at der ikke sker krydssubsidiering. Modsat vil mindre vidtgående krav til selskabsadskillelse indebære tilsvarende større krav til regulering og myndighedernes kontrol med, at der ikke sker krydssubsidiering. Derudover vil der også skulle indføres krav til forsynings-selskaberne om administrativ opdeling af fjernkølingsvirksomhedens forretning, som vil kræve normer, retningslinjer, systemer, etc. Krav som ikke er nødvendige under den gældende fjernkølelov. Til sidst skal den bagvedliggende fordeling mellem varme og køl fastlægges før administrationen kan gøre sit. Her tænkes på en opdeling, der i videst mulig omfang afspejler den måde anlæggene vil køre på.

Som den oprindelige fjernkølelovgivning og med nærværende ændringsforslag, sikres det, at der kun igangsættes rentable projekter med en lav risikoprofil, da der er krav om at fjernkølingsforetagender skal operere på markedsvilkår. Det sikrer, at udbygningen af fjernkøling følger den løbende efterspørgsel, hvor både ejerkommunen, bestyrelsen af fjernkølingsselskabet samt de professionelle långivere til selskabet, er med til at kvalitetssikre fjernkølingsudbygningen, og at der ikke er mulighed for krydssubsidiering.¹

HOFOR foreslår en selskabsmæssig adskillelse mellem fjernkøleforsyningen og andre forsyninger

Det er HOFORs vurdering, at der er behov for selskabsmæssig adskillelse mellem fjernkøleforsyningen og andre forsyninger. Dette kan opnås ved at tilføje følgende i lovgivningen:

- **§ 2 b Stk. 3** tilføjes: "*Fjernkølingsaktiviteter omfattet af § 2 skal være selskabsmæssigt adskilt fra andre aktiviteter*"

Tages dette i betragtning, skal lovforslaget grundlæggende ændres med denne forudsætning.

Ændres lovforslaget ikke grundlæggende til selskabsmæssig adskillelse for fjernkøling, er der for fjernkølingsaktiviteter følgende ændringsforslag, som sikrer at den økonomiske risiko adskilles fra andre forsyninger.

HOFOR mener at regnskabsmæssig adskillelse ikke er tilstrækkelig

Det er HOFORs vurdering, at det ikke er tilstrækkeligt med regnskabsmæssig adskillelse. Der er behov for følgende ændringer.

- **§ 2 d, stk. 4, pkt. 2) og 3)** udgår af forslaget
 - 2) produktion og levering af henholdsvis køling og produktion og levering af opvarmet vand eller damp omfattet af § 20 drives sammen, jf. § 20 c, stk. 2, og*
 - 3) et eventuelt overskud tillægges egenkapitalen eller anvendes til at nedsætte varmepriserne.*
- **§ 20 c, stk. 2** udgår "*i lov om fjernkøling*" af forslaget

¹ Jf. Konkurrencestyrelsen (juni 1998), *Konkurrencen i energisektoren 2005*, s. 15.

Uddybet begrundelse for behov for selskabsmæssig adskillelse mellem fjernkøleforsyningen og andre forsyninger

Ved en selskabsmæssig opdeling sikres det, at et overskud eller tab alene relaterer sig til de forbrugere, som forsyningen henvender sig til uanset markedsvilkår. Derfor mener HOFOR, at det skal være et krav, at der skal være selskabsmæssig adskillelse mellem fjernkølingsaktiviteterne og andre forsyninger.

Det foreslås, at har man anlæg, der kan levere både varme og køl, skal afregningen mellem selskaberne foregå ved at aftale en pris pr. MWh. Dette skaber en gennemsigtighed og et klart ansvar, således at den forsyning, der indkøber produktionen, også har det økonomiske ansvar. Det foreslås i forlængelse heraf, at energitilsynet fastsætter principper for afregningspriserne mellem fjernkøleforsyningerne og andre forsyninger, således at der ikke af hensyn til leverancen af fjernkøling aftales en kølepris, der er for høj, og som indirekte vil have karakter af subsidier imellem forsyningerne.

Dette svarer til princippet som bemærkningerne til lovforslaget anfører på side 12 øverst. Disse tilknyttede aktiviteter og udøvelse af dem anføres at skulle foregå i selvstændige fjernkøleselskaber og på kommercielle vilkår. Derfor stiller HOFOR sig også betænkelig overfor risikoen for, at der sker substitution mellem forskellige forsyninger ifbm. kommunal garantistillelse til virksomheder, der driver varmepumper til kombineret produktion af varme og køling.

Fjernkøling stiller sig kritisk overfor følgende punkter:

- Fastsættelse af regler, der alene omhandler regnskabsmæssig adskillelse af aktiviteter, omfattet af varmforsyningsloven, fra fjernkøling.
- Kommunal garantistillelse, hvor et eventuelt overskud fra den kommercielle fjernkølingsydelse anvendes til at nedsætte varmepriserne eller tillægges egenkapital, så det kan styrke virksomhedens økonomi og dermed formindske varmemeforbrugernes risiko for konkurs.
- Videreførelse af nuværende lovgivnings mulighed for at stille garanti for kombineret varme- og kølingsanlæg omfattet af varmforsyningsloven, da lovgivningen åbner for overførsel af underskud mellem forskellige forsyningsarter.

Uddybende begrundelse for at regnskabsmæssig adskillelse ikke tilstrækkelig

Hvis der ikke fastsættes regler om selskabsmæssig adskillelse risikeres det, at der sker substitution mellem forsyninger. Selskabsmæssig adskillelse vil være den bedste sikkerhed for at et eventuelt underskud kan inddæmnes. Dermed vil der være transparens omkring økonomien til alles sikkerhed. Det vil samtidig være det sikreste for fjernvarmeforbrugerne.

I bemærkningerne til lovforslaget fremgår på side 25 vedr. § 2 d, stk. 4 fornuftigt: *'at kommunal garanti som udgangspunkt bør være begrænset til hvile i sig selv-regulering'*, og den foreslåede § 2 d, stk. 4 beskriver derfor, at *'et eventuelt overskud tillægges egenkapitalen eller anvendes til at nedsætte varmepriserne'*. Den sidste del forståeligt da beskyttelse af varmeforbrugerne er ønskeligt.

Dog kan det ikke på forhånd vides om køledelen vil skabe overskud, som kan anvendes til at nedsætte varmepriserne eller til forøgelse af egenkapitalen. Ved eventuelle økonomiske udfordringer og i opbygningsfasen af fjernkølingsaktiviteterne vil der være risiko for, at der realiseres et underskud. Selvom man har regnskabsmæssig adskillelse vil dette underskud skulle dækkes, uanset om der af hensyn til varmeforbrugerne kun er stillet garanti for varmedelen. Med andre ord, så forsvinder underskuddet ikke af at det er opgjort i sit eget regnskab.

I forlængelse heraf anfører bemærkningerne på side 36 øverst at: *'Lov om fjernkøling indeholder et forbud mod at rene fjernkølingsanlæg drives sammen med fjernvarme i et selskab'*. Krav om selskabsmæssig adskillelse er til gengæld undladt, når det drejer sig om samproduktion af fjernkøling og fjernvarme under varmeforsyningsloven, da der her kun tales om regnskabsmæssig opdeling.

§ 20 c omhandler selskabsmæssig adskillelse og HOFOR tilslutter sig dette. Dog bør fjernkøling udgå af stk. 2 da, ad 1) regnskabsmæssig opdeling ikke sikrer mod underskud, og ad 2) det kan ikke for fjernkøling vides om der opnås overskud eller som minimum balance mellem indtægter og udgifter. Hvis der ikke er selskabsmæssig adskillelse vil der opstå risiko for, at underskud vedrørende en kundegruppe sammenblandes med varmeforbrugernes omkostningsbestemte økonomi.

Bemærkningerne til lovforslaget omtaler på side 12 øverst at: *'tilknyttede selskaber skal udøves i et selvstændigt selskab og på kommercielle vilkår'*. HOFOR tilslutter sig dette, da manglende krav om selskabsmæssig adskillelse skaber uklarhed om placeringen af underskud på fjernkølingsanlæg, som drives sammen med fjernvarme. Der er i lovforslaget kun taget stilling til et potentielt overskud.

For at skabe klarhed og en tydelig ansvarsfordeling bør lovforslaget stille krav til fuldstændig selskabsadskillelse mellem fjernvarme og fjernkøling, således at kollektive varmforsyningsanlæg, der producerer varme med køling, bliver reguleret efter samme principper, som den nuværende lov om fjernkøling foreskriver. Dette er nødvendigt, da en praktisk adskillelse af de to forsyningsstyper gennem et kollektivt varmforsyningsanlæg må betragtes som umulig. Dermed er en regnskabsmæssig adskillelse ikke tilstrækkelig, og eventuelle underskud vil være vanskelige at identificere og ansvar herfor nærmest umuligt at placere.

Derfor foreslår HOFOR, at § 2 d, stk. 4, pkt. 2) og 3) udgår af forslaget.

HOFOR er klar over, at udnyttelse af synergieffekter er en del af baggrunden for de seneste ændringer af lovgivningen. Synergieffekterne mener HOFOR dog hovedsageligt skal findes i planlægning og organisering og i mindre grad samproduktion. Dette skyldes, at varme og køl efterspørges på helt modsatte tidspunkter af året.

Et forslag til løsning af dette kunne være at give lige vilkår for varmepumper til at producere til fjernvarmenettet til substitutionspris, fastsat af fjernvarmeselskaberne. Dermed vil varmepumper blive sat i drift, når der er økonomi i det og ikke når en administrativ omkostningsfordeling tilsiger det. Dette vil medføre, at varmepumper har mulighed for at opnå flere driftstimer i form af varmeproduktion om vinteren og køleproduktion om sommeren. Men altså ikke med både varme- og køleproduktion på samme tid pga. årstidsvariationerne.

En administrativ fordeling er i bemærkningerne til lovforslaget omtalt på side 15, 3. nederste afsnit, hvor det anføres, at man forventer at Energistilsynet vil blive inddraget i sager om fordeling af omkostninger. Dette er netop hvad HOFOR også ser som et problem, da en administrativ fordeling, i forhold til nuværende vilkår, vil blive særligt vanskelig og give et uanet behov for fortolkninger, vurderinger, retningslinjer, afvigelser mv. Det skyldes, at der ikke blot vil blive tale om fordeling af omkostninger. Der vil også skulle tages stilling til værdien af en MWh varme i forhold til en MWh køl, indkøb af pumper og rør, gravearbejde, maskiners effektivitet ved hhv. varme og køl, effektivitet ved forskellige driftssituationer over året, fordeling af elforbrug til varme og køl mv.

HOFOR vil derimod gerne have en markedsbaseret systempris, som kan bruges til at fastlægge, om det kan betale sig at lade det pågældende anlæg producere eller ej. Dette vil ikke kræve nogen administrativ fordelingsnøgle.

Dette mindsker de administrative omkostninger og mindsker risiko for skævvridning med deraf følgende risiko for varmeforbrugerne, som følge af uigennemskuelighed. En garanti til fjernvarmedelen medfører risiko for kapitalisering og med en administrativ omkostningsfordeling også risiko for at køling sælges under de reelle omkostninger.

Risikoen for skævvridning vil let kunne finde ind i den omkostningsbestemte forsyning som betjener varmemeforbrugerne. Samtidig vil dette være i modstrid med bemærkningerne på side 22 midt: "*Efter lov om fjernkøling skal kølingsvirksomhed udøves på kommercielle vilkår. Baggrunden herfor er efter bemærkningerne til fjernkølingsloven at forebygge, at kommercielle fjernkølingsvirksomheder bliver udsat for unfair konkurrence. Dette hensyn gør sig også gældende ved levering af køling fra en varmepumpe til kombineret produktion af køling og varme.*"

Det særlige ved selskabsmæssig adskillelse er, at den både hindrer unfair konkurrence og usynligt beskytter varmemeforbrugerne, alene ved at anlæggene kører efter den økonomi som svarer til de forhold, der kendetegner de enkelte forsyninger. Og uden at der skal foretages administrative arbejder.

Generelle fordele ved selskabsmæssig adskillelse mellem fjernkøling og andre forsyninger

Nedenfor er fremhævet de punkter, som den oprindelige Lov om Fjernkøling sikrer, og som en kommende lovændring bør tage hensyn til.

- **Optimal kapacitetsudnyttelse:** der er sikret optimal kapacitetsudnyttelse, idet fjernkøling kun bliver valgt, hvor det er billigst eller giver miljømæssig værdi for den enkelte erhvervsejendom.
- **Driftseffektivitet:** lov om fjernkøling sikrer incitament til at reducere drifts-, vedligeholdelses- og administrationsomkostninger på baggrund af fri konkurrence på markedet, hvor lave driftsomkostninger er afgørende.
- **Optimal investeringsstrategi:** sikrer incitament til at undgå alt for store og unødvendige investeringer. Udbygningen af HOFORs distributionsnet sker kun, hvis udbygningen kan forsvares miljømæssigt og økonomisk. Der laves løbende undersøgelser over markedspotentialet i nye områder, og hver enkelt potentiel kunde har mulighed for at opgøre sine omkostninger og fordele før tilslutningen foretages.
- **Så lave priser som muligt:** sikrer incitament til, at opkræve så lave priser som muligt under hensynstagen til det miljømæssige forsvarlige.
- **Hensyn til nuværende konkurrencestruktur:** sikrer, at fjernkølingsforetagender skal konkurrere på lige fod med andre køleløsninger, der findes på markedet i dag. Dette kunne f.eks. være kølemontører, der installerer lokale køleanlæg, som er tidssvarende, effektive og som med tiden bliver mere klimavenlige.
- **Uafhængig selskabsstruktur:** de gældende ejer- og selskabsmæssige regler sikrer en adskillelse fra den øvrige forretning. En fuldstændig ejermæssig uafhængighed for fjernkøling giver den største sikkerhed for, at der ikke sker krydssubsidiering. På denne måde sikres at f.eks. fjernvarmeforbrugerne ikke

betaler, og påtager sig uretmæssig risiko, med henblik på at understøtte fjernkølingsaktiviteter.

Idet ovenstående er en forudsætning for at udbygge den eksisterende fjernkøleforretning i HOFOR, vil det derfor være problematisk for den fremtidige udbygning hvis man fraviger den selskabsmæssige adskillelse fra andre forsyninger.

Udnyttelse af synergieffekter mellem fjernvarme og fjernkøling

I bemærkningerne til lovforslaget er det fremhævet, at der p.t. er et arbejde med at vurdere mulige tiltag til at fremme udnyttelse af synergieffekter mellem fjernvarme og fjernkøling.

HOFORs erfaringer på området viser, at synergieffekterne omhandler anvendelse af medarbejderressourcer og derudover muligheden for at levere spildvarme på fjernvarmenettet få timer om året. Sidstnævnte skyldes forskellige varighedskurver, hvor størstedelen af køleproduktionen ligger om sommeren, mens behovet for varme hovedsageligt ligger om vinteren. Der bør derfor foretages forsøgsprojekter for at afklare samproduktionsmulighederne og de økonomiske samt miljømæssige aspekter, før en eventuel lovændring, der fremmer samproduktion, træder i kraft.

Klima-, Energi- og Bygningsministeriet
Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98

DATO: 4. marts 2015
SAGSNR.: 2015 - 478
ID NR.: 337740

rvn@cns.dk + cns@cns.dk

Høring - over udkast til forslag til ændring af lov om varmforsyning og bygge-loven (Kommuners adgang til varetagelse af varmforsyningsvirksomhed og bygningsopvarmning på vedvarende energi mv.)

Ved e-mail af 6. februar 2015 har Energistyrelsen anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

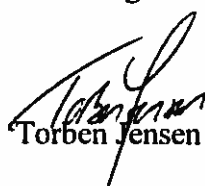
Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Advokatrådet er overordnet enig i, at de foreslåede ændringer i lovforslagets § 1 i vidt omfang vil udgøre en lovfæstning af gældende kommunalretlige regler. Advokatrådet er imidlertid ikke af den opfattelse, at de foreslåede ændringer i enhver henseende vil svare til indholdet af kommunalfuldmagts-regler.

Advokatrådet er opmærksom på, at der i lovforslagets bemærkninger tages højde herfor, men foreslår dels at det tydeliggøres i lovforslaget, at de foreslåede nye bestemmelser træder i stedet for det eventuelle indhold af kommunalfuldmagten, og at den af bestemmelserne omfattede virksomhed ikke kan udøves i medfør af kommunalfuldmagten, hvis ikke sådan virksomhed efter forslaget er tilladt. Det vil føre til en ganske usikker fremtidig retstilstand, hvis der eksisterer tvivl om, hvorvidt de foreslåede bestemmelser gælder ved siden af kommunalfuldmagtsreglerne. I øvrigt bør lovbemærkningerne herom præciseres flere steder.

Advokatrådet har ikke yderligere bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Torben Jensen

**Høringssvar til forslag til ændring af lov om varmforsyning og byg-
geloven (Kommuners adgang til varetagelse af varmforsyningsvirk-
somhed og bygningsopvarmning på vedvarende energi m.v.)**

04-03-2015

Sagsnr.
2015-0057621

Københavns Kommune har nedenstående bemærkninger til høringen:

Dokumentnr.
2015-0057621-2

Ændring af varmforsyningsloven

Sagsbehandler
Jesper Svensson

Regulering af omkostningsfordelingen mellem el og varme på kraftvarme-
værker

Det fremgår af lovforslaget, at Energistyrelsen via bekendtgørelser vil re-
gulere omkostningsfordelingen mellem el og varme, så Energitilsynet har
et klarere administrationsgrundlag. Det kan have betydelige konsekvenser
for finansieringen af investeringer i kraftvarmeværker og efterfølgende i
varmekontrakterne med fjernvarmeselskaberne.

Københavns Kommune finder det uhensigtsmæssigt, at et så væsentligt
område som omkostfordeling mellem el og varmeområderne (kommercielt
og ikke kommercielt) ikke er belyst nærmere i lovforslaget.

I relation til et kommende regelsæt for omkostningsfordelingen bemærker
Københavns Kommune, at der både skal tages hensyn til EU's statsstøtte-
regler samt til, at den kommercielle elproduktion ikke underlægges ugun-
stige rammebetingelser.

Endvidere bør et sådant regelsæt være tilstrækkeligt fleksibelt til at håndte-
re tekniske forskelle mellem de forskellige produktionsanlæg, forskelle i
brændselsvalg, forskellige prisudviklinger i brændsler med mere.

Fordelingen af omkostninger mellem el og varme er p.t. en del af varme-
kontraktforhandlingerne og med indførelsen af fordeling af afgiftsfordelen
mellem el- og varmesiden i Varmeforsyningsloven i 2012 blev der indført
en større frihed i forhandlingerne. Denne frihed vil Københavns Kommune
gerne fastholde, og det er derfor vigtigt, at den ikke indskrænkes i den
kommende regulering.

Uvisheden frem til at rammerne for en ny omkostningsfordeling fremlæg-
ges må endvidere forventes at have negative konsekvenser, fx i form af at
kraftværksejerne udskyder samfundsmæssigt rentable investeringer indtil
der er sket en afklaring. Københavns Kommune anbefaler derfor at der
sker en hurtig afklaring, og at henholdsvis fjernvarmebranchen og energi-
branchen inddrages heri.

**Center for Byudvikling,
afsnit 3**

Københavns Rådhus,
Rådhuspladsen 1
1550 København V

Telefon
5137 3557

Telefax
3366 7003

E-mail
jes@okf.kk.dk

EAN nummer
5798009800176

Låntagning/garanti

Det fremgår såvel af de generelle som af de specifikke bemærkninger, at kommunerne nu får mulighed for at stille garanti for anlægsinvesteringer og driftsaktiviteter. Det har Københavns Kommune ikke umiddelbart kommentarer til.

Energistyrelsen anfører imidlertid, at det efter gældende ret er muligt for en kommune at stille garanti for anlægsinvesteringer og driftsaktiviteter i kollektive varmforsyningsanlæg. Københavns Kommune bemærker, at der ikke hidtil har været låneadgang til driftsaktiviteter i lånebekendtgørelsen.

Københavns Kommune vurderer, at det særligt i forhold til kassekreditreglen, kan være en fordel at kunne låne til driftsudgifter. Da varmeselskaberne i fx fyringssæsonen kan have betydelige udgifter til varmekøb, mens der er en tidsforskydning i indtægterne fra fx årsafregnede kunder.

Københavns Kommune finder det dog uhensigtsmæssigt, at reglerne i lånebekendtgørelsen skal afgøre, hvorvidt lånoptagelsen belaster kommunen i øvrigt. Københavns Kommune anbefaler i stedet, at garantistillelse/låntagning efter varmforsyningsloven ikke skal henføres til kommunen, hvis varmeselskaberne er selskabsmæssigt udskilt fra kommunen, jf. ovenfor.

Ændring af byggeloven

Københavns Kommune og andre centrale kraftvarmeområder er på varmeområdet karakteriseret ved, at der er opbygget store kollektive varmenet med forsyning fra grundlastenheder, affaldsforbrændinger og spidslastenheder.

Det er Københavns Kommunes opfattelse, at det ikke bør være muligt at underminere de kollektive systemer ved at bygge individuel varmeproduktion i fjernvarmeområder, eller områder som ligger tæt på en mulig fjernvarmeforsyning. Dette gælder også, selvom det kollektive varmesystem indeholder en vis mængde fossilbrændsel fra fx affald eller oliespidslast.

Københavns Kommune ønsker derfor, at det fremgår mere eksplicit, at der ikke bør anvendes individuelle opvarmningstyper, fx varmepumper, solvarme eller biomassefyr i områder, som er udlagt til fjernvarmeforsyning. Dette gælder særligt for de centrale fjernvarmesystemer som forsynes fra de centrale kraftvarmeanlæg, jf. oplistningen i Kraftværksbekendtgørelsen.

Københavns Kommune er endvidere bekymret for, om byggeloven fokuserer på det enkelte byggeri og ikke i fornødent omfang tager hensyn til samfundsekonomiske fordele på systemniveau, fx i forhold til det samlede varmesystem i Hovedstadsområdet, når det skal vurderes, hvordan en bygning skal forsynes med varme og brugsvand.

Hørings svar til ændringsforslag af lov om varmforsyning og byggeloven

Frederiksberg Fjernkøling A/S har modtaget udkastet til ny varmforsyningslov, som blandt andet har konsekvenser for fjernkølemarkedet. Frederiksberg Fjernkøling A/S er et af de få kommunalt ejede fjernkølingsselskaber i Danmark og har i de senere år arbejdet med at udbrede fjernkøleløsninger. Der er etableret en kølecentral på Frederiksberg og en ny central undervejs i Carlsberg Byen med en samlet køle effekt på 14,5 MWh (fuldt udbygget).

De erfaringer selskabet har gjort sig mht. etablering, drift og markedsmodning er yderst relevante for det aktuelle lovforslag.

Som lovforslaget er formuleret er der følgende konsekvenser:

- Fjernvarme og fjernkøling kan placeres i samme selskab
- Regnskabsmæssig adskillelse af fjernvarme og fjernkølingsaktiviteter
- Mulighed for kommunale garantier i forbindelse med varmepumper der leverer både varme og køl

Overordnet skal Frederiksberg Fjernkøling A/S derfor kommentere på ovenstående forhold.

Adskillelse af fjernvarme og fjernkølingsaktiviteter

Det er klart at der er et potentiale for at udnytte synergier mellem fjernvarme og fjernkøling på det tekniske niveau. Det er dog Frederiksberg Fjernkølings opfattelse at det mest hensigtsmæssige dog vil være at drive fjernvarme og fjernkøling i separate selskaber.

Årsagen til dette er dels at reguleringen af forsyningsarterne er væsentlig forskellig, dels at deres markedsvilkår er væsentligt forskellige.

Ser man på synergien mellem varme og køl ses disse effekter primært ift. primært ift. anvendelse af medarbejderressourcer hvorimod muligheden for at producere både varme og køling samtidigt er meget begrænset. Dette skyldes at størstedelen af køleproduktionen ligger om sommeren, mens behovet for varme hovedsageligt ligger om vinteren. Fjernvarmens interesse i spildvarme om sommeren – herunder prisen der kan opnås for denne varme – er meget begrænset set på baggrund af vores erfaringer. Det er derfor den umiddelbare vurdering at det ikke er selskabsformen som er en barriere for samproduktion, hvilket stiller den foreslåede ændring i et kritisk lys.

En selskabsmæssig adskillelse vil desuden have den effekt at en evt. afregning mellem selskaberne skal foregå ved en på forhånd aftalt pris pr. MWh. Dette skaber en armslængde situation således at ansvaret er klart fordelt mellem parterne. Den foreslåede kontrol fra Energitilsynets ift. § 2d, stk. 4 bør derfor udstrækkes til en kontrol af afregningen mellem fjernkøleforsyningerne og andre forsyninger, således at de forskellige forsyningsarter ikke subsidierer hinanden. Kontrollen jf. 2d vil derfor også blive lettet betydeligt ved en bibeholdelse af selskabsmæssig adskillelse.

Regnskabsmæssig adskillelse af fjernvarme og fjernkølingsaktiviteter

Det er Frederiksberg Fjernkølings opfattelse, at det ikke er tilstrækkeligt med en regnskabsmæssig adskillelse af varme og køle aktiviteter som foreslået i § 20c hvis aktiviteterne fortsat drives i samme selskab.

Dette skyldes at de forudsætninger for den fælles drift som beskrevet i §20c, stk. 2 ikke er tilstrækkelige til at opnå hensigten med bestemmelsen.

I bestemmelsen er der indsat to krav som skal mindske risici for de to selskaber: regnskabsmæssig adskillelse og indtægter som balancerer.

Uanset kravet om balancerede indtægter vil fjernvarmekunderne både på kort og langt sigt løbe en risiko for at pådrage sig et tab for fjernkøle forretningen. Fjernkølingsprojekter er ofte komplekse og involverer store investeringer fordelt på få kunder. Det betyder, at der vil være en risiko for at et anlæg i en længere periode kører med underskud, som i så fald skal tages fra fjernvarmekunderne. For fjernkøle markedet vil det betyde at selskaber som driver både varme og køling vil være tilbøjelige til at løbe større risici fordi det ikke er muligt for selskabet at gå konkurs pga. hvile i sig selv reglerne for fjernvarme delen.

Mulighed for kommunale garantier

Lovforslaget åbner mulighed for at kommuner kan stille garantier for omkostninger til varmepumper til kombineret produktion af varme og køling (§2d, stk. 4). Det er en klar fordel at fjernvarmeselskaberne som det er i dag har mulighed for at anvende kommunale garantier i forbindelse med lånoptagning til varmepumper. Det er dog Frederiksberg Fjernkølings opfattelse, at såfremt et fjernvarmeselskab og et fjernkølings selskab bliver enige om at investere i varmepumper med fælles ejerskab så bør garantien gives til de enkelte selskaber. Det betyder at det i realiteten kun er fjernvarmeselskabet, som kan få garantier idet det i fjernkølingsloven klart er forbudt for kommuner at stille garantier for fjernkølingsanlæg (jf. bemærkningerne s. 25, 2. afsnit).

Udnyttelse af overskudsvarme

Frederiksberg Fjernkøling er enig i Energistyrelsens fokus på udnyttelse af overskudsvarme. Overskudsvarme er et spildprodukt, der opstår, ud af fjernkøleproduktion og kan bruges til opvarmning af bygninger.

Lovgivning påbyder fjernkølevirksomheden, at sælge overskudsvarmen til en lokal fjernvarmeforsyning.

Jf. § 4. Kommunalbestyrelsen godkender projekter for etablering af nye kollektive varmeforsyningsanlæg eller udførelsen af større ændringer i eksisterende anlæg.

I § 4 a. åbnes for, at bygningsejere selv kan udnytte overskudsvarme, men den pasus udgår hvis forbrugere skrifter til fjernkøling.

§ 4 a. Med henblik på at fremme udnyttelse af overskudsvarme godkender klima-, energi- og bygningsministeren projekter vedrørende etablering af nye og omfattende renovering af eksisterende anlæg, der hovedsagelig leverer energi til andre formål end bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand og har en samlet indfyret termisk effekt på over 20 MW.

Lovgivningen er derfor unødigt medvirkende til, at reducere fjernkølings konkurrenceevne, som kommercielt selskab. Herved også potentialet for en centralt koordineret udnyttelse af overskudsvarme.

Uddybet begrundelse af, behovet for fjernkølevirksomheders salg af overskudsvarme til forbrugere:

- Fjernkølevirksomhederne drives kommercielt og er derfor i konkurrence med kundernes eget decentrale anlæg. Det kan være svært, at konkurrere med kundernes egenproduktion. Da en del køleforbrugere selv udnytter overskudsvarme fra deres egen køleproduktion. Desværre kan fjernkølevirksomheden ikke kompensere for kundens tabte fortjeneste ved overskudsvarmen og sparet varmeregning. Gældende lov fordrer at fjernkølevirksomheden sælger overskudsvarmen til fjernvarmeforsyningen. Det betyder at fjernkøling udkonkurreres og kunden i stedet installere sit eget decentrale køleanlæg, der tillader dem at udnytte alt overskudsvarmen selv.
- Scenariet kompliceres yderligere i det tilfælde at fjernkøling leveres i en kommune hvor varme kommer fra anden energikilde end fjernvarme, har det yderligere negativ effekt på fjernkøleprisen. Køleforbrugeren kan stadig selv udnytte overskudsvarmen, men fjernkølevirksomheden har i dette scenarie intet sted, at flytte overskudsvarmen til. Man vil da lade overskudsvarmen gå til spilde.

Anbefaling: Der henstilles til, at lov om fjernvarme tillader fjernkølevirksomheder, mod dispensation, at tilbyde salg af overskudsvarme til nærtliggende forbrugere. Forudsat at fjernkøling stadig er selskabets hovedaktivitet.

Der bør skelles til § 2b stk. b i lov om fjernvarme, der giver fjernvarmeselskaber mulighed for, at drive virksomhed til produktion og levering af varmt vand, damp eller gas, så længe det ikke udgør virksomhedens hovedformål. Ligeså bør fjernkølevirksomheder kunne sælge varme, så længe det ikke udgør virksomhedens hovedformål.

Køling på kommercielle vilkår

Frederiksberg Fjernkøling mener, at det er af essentielt for udviklingen af fjernkølingsbranchen, at forsyningen sker på kommercielle vilkår. Som det mest vitale i rammevilkårene, finder Frederiksberg Fjernkøling det væsentligt, at fjernkølingsbranchen forbliver baseret på markedsvilkår med krav om fri prisdannelse og selskabsmæssig adskillelse.

Energistyrelsen
Att: Renée van Naerssen

DONG Gas Distribution A/S
Teknikerbyen 25
2830 Virum
Danmark

Tlf. +45 99 55 11 11
Fax +45 99 55 00 11

www.dongenergy-distribution.dk
CVR-nr. 27 21 04 06

Høringssvar til ændring af lov om varmforsyning og byggeloven

2. marts 2015

DONG Gas Distribution A/S (DGD) takker for modtagelsen den 6. februar af ændring af lov om varmforsyning og byggeloven i høring.

Jeres ref. RVN
Vores ref. kmie

kmie@dongenergy.dk
Tlf. 9955 5787

Det foreslås at udvide ordningen med for anvendelse af biomassebaseret varmeproduktion i områder forsynet med decentral naturgasbaseret kraftvarme fra de nuværende 35 fjernvarmenet til i alt 85 fjernvarmenet. Denne udvidelse vil reducere DGD's distribution af naturgas og dermed medvirke til højere tariffer for de resterende kunder.

I forbindelse med den fremtidige brændselsanvendelse mener vi, at gasabsorptionspumper kan være en del af løsningen i de næste mange år og derfor bør tænkes ind i yderligere tiltag.

Med venlig hilsen
DONG Gas Distribution

Kristian Nielsen

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Den 13. marts 2015

Svar sendt pr. mail til: rvn@ens.dk samt ens@ens.dk.

TILLÆG TIL:

HØRINGSSVAR VEDRØRENDE UDKAST TIL FORSLAG TIL ÆNDRING AF LOV OM VARMEFORSYNING OG BYGGELOVEN (KOMMUNERS ADGANG TIL VARETAGELSE AF VARMEFORSYNINGSVIRKSOMHED OG BYGNINGSOPVARMNING PÅ VEDVARENDE ENERGI M.V.)

Dansk Fjernvarme tillader sig hermed at komme med et tillæg til vores første høringssvar, idet vi er blevet opmærksom på et væsentligt område, som desværre ikke blev behandlet i det første høringssvar.

Sideordnede aktiviteter og selskabsmæssig adskillelse.

Ifølge ordlyden af § 20 c skal aktiviteter med levering af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand *som udgangspunkt* holdes selskabsmæssigt adskilt fra andre aktiviteter. I lovforslaget § 20 c, stk. 2 er positivt angivet de tilfælde, hvor en selskabsmæssig adskillelse kan undlades, og der i stedet kan laves en regnskabsmæssig adskillelse. I § 20 c stk. 3 er angivet, at leveres til procesenergi sammen med fjernvarme kan også den regnskabsmæssige adskillelse undlades.

Lovforslaget må forstås således, at alle andre aktiviteter end de områder, der er nævnt i lovforslaget, skal selskabsmæssigt udskilles. Det vil dermed betyde, at de fjernvarmeværker som har indgået samarbejde med hinanden om eksempelvis vagtordninger eller administrationsopgaver, skal oprette særskilte selskaber for at kunne udføre dette.

I dag har ca. 240 fjernvarmeværker 3 eller færre ansatte. Og behovet for at hjælpe hinanden med fælles vagtordninger, administration m.v. er derfor særdeles stort. Lovforslaget vil medføre store udfordringer for disse mindre værker, og i realiteten medfører at mange bliver afskåret fra at indgå samarbejder.

I dag anses denne type aktiviteter for sideordnede aktiviteter, og indtægterne og udgifter ved at administrere eller udleje personale til andre værker, bogføres i regnskabet under 'andre driftsindtægter og andre driftsudgifter'. Hvis værkerne skal til at oprette selvstændige selskaber, når de har driftsfællesskaber med hinanden eller udfører administrations- og driftsopgaver for hinanden, vil den form for samarbejde i mange tilfælde ophøre. Årsagen hertil er dels at det vil være alt for administrativt tungt for værkerne. Dels vil mange værker have problemer med at få finansieret etableringsomkostningerne til et særskilt selskab. Uanset hvad fjernvarmeværkerne vælger vil det medføre en stigning i administrationsomkostningerne og dermed varmeprisen.

At lovforslaget modarbejder muligheden for samarbejder i branchen er heller ikke i tråd med de politiske ønsker om, at der i højere grad skal være en konsolidering i branchen for at styrke effektiviseringen. Lovforslaget bør derfor ændres således at det bliver muligt at indgå samarbejder om fælles aktiviteter uden at dette skal selskabsmæssigt udskilles.

Med venlig hilsen

Birgitte V Faaborg • Økonomisk konsulent

Dansk Fjernvarme bvf@danskfjernvarme.dk Telefon+45 7630 8000

TILLÆG TIL HØRINGSSVAR

om ændring af lov om varmforsyning

1. Indledning

Konsortiet for etablering af Maabjerg Energy Concept I/S har tidligere i notat af 4. marts 2015 fremsendt høringssvar til udkast til ændring af lov om varmforsyning mv. af 6. februar 2015.

Konsortiet havde meget kort tid til at afgive dette høringssvar og Konsortiet er efterfølgende blevet opmærksom på et yderligere forhold i det udsendte høringssvar, som giver Konsortiet anledning til bemærkninger.

Nedenfor er således – i supplement til afsnit 2 om fastsættelse af begrebet ”tilknyttet virksomhed” i notat af 4. marts 2015 – anført bemærkninger til høringssudkastets forslag til en ny § 2f, stk. 4 omhandlede bl.a. kommunal garanti for deltagelse i virksomhed med ”nær tilknytning”.

2. Høringssudkastets forslag til ny § 2f, stk. 4

Det er Konsortiets opfattelse, at høringssudkastets § 2f, stk. 4 kun bør omhandle forbud mod kommunalt tilskud til ”tilknyttet virksomhed”.

Det bør fortsat – under overholdelse af EU’s statsstøtteregele – være muligt for en kommune at stille garanti for tilknyttede aktiviteter, som en kommune lovligt deltager i via et selskab med begrænset ansvar.

Det relevante hensyn i denne sammenhæng er, at en kommune ikke hverken direkte eller indirekte (ved at stille garanti) har mulighed for at yde tilskud til den tilknyttede virksomhed, som skal udøves på kommercielle vilkår (og at der ikke på den måde kan ske konkurrenceforvriddning i forhold til privatejede aktører på samme område).

Det ovenstående hensyn er imidlertid fuldt ud tilgodeset ved indsættelsen af en bestemmelse om, at der ikke kan ydes tilskud til udøvelsen af ”tilknyttede aktiviteter”, idet en kommune jo under alle omstændigheder er forpligtet til at overholde EU’s statsstøtteregele i forbindelse med garantistillelse for sådan aktivitet.

Alternativt kan det foreslås, at § 2f, stk. 4 i den nye varmforsyningslov i stedet formuleres som følger:

”En kommune kan ikke yde tilskud til virksomhed omfattet af stk. 1 og stk. 6. En kommune kan under iagttagelse af EU’s statsstøtteregele stille garanti for låneoptagelse til finansiering af anlægsinvesteringer eller driftsaktiviteter i virksomhed omfattet af stk. 1 og stk. 6.”

Ovennævnte bemærkninger og alternative forslag er i øvrigt helt i overensstemmelse med Energistyrelsens praksis på elforsyningsområdet. Adgangen til kommunal garantistillelse er ikke direkte reguleret i elforsyningsloven, men det har i praksis været antaget af Energistyrelsen, at det implicit følger af hjemlen til deltagelse i aktiviteter på elforsyningsområdet (herunder al kommerciel virksomhed), at en kommune kan stille garanti for de selskaber, som deres elvirksomhed drives i – under forudsætning af, at der ikke foreligger ulovlig statsstøtte.¹

Konsortiet for etablering af
Maabjerg Energy Concept I/S, den 13. marts 2015

¹ Der henvises til Energistyrelsens skrivelse af 14. maj 2013 til Københavns Kommune omhandlende kommunale garantier og statsstøtte til vindmølle mv.